

I. gimnazija v Celju

MOJMIR SEPE SLOVENSKA GLASBENA LEGENDA

Avtorice:

Mojca Bitenc, 3.a

Alja Cestnik, 3.a

Tina Uršič, 3.a

Mentorici:

*Majda Omahen Zlatolas, prof.zgod. in
um.zgod.*

Adriana Požun Pavlovič, prof.glasbe

Mestna občina Celje, Mladi za Celje

Celje, 2007

1. Kazalo

1.	KAZALO	2
2.	POVZETEK	4
3.	UVOD	5
4.	BIOGRAFIJA	6
	4.1 Nagrade	13
	4.2 Dela	16
	4.2.1 Vokalne skladbe – popevke in šansoni	16
	4.2.2 Vokalne skladbe – gledališki songi v izvedbi dramskih igralcev	26
	4.2.3 Instrumentalne skladbe	28
	4.2.4 Pesniki in pisci besedil vokalnega opusa Mojmirja Sepeta	31
	4.2.5 Slovenski pevci zabavne glasbe	32
	4.2.6 Šansonjerji	33
	4.2.7 Dramski igralci	33
	4.2.8 Operni pevci	33
	4.2.9 Pevski zbori	34
	4.2.10 Vokalne in vokalno – instrumentalne skupine	34
	4.2.11 Tuji izvajalci (pevci in skupine)	34
	4.2.12 Instrumentalni sestavi	35
	4.3 Festivali	36
5.	POTEK RAZISKOVALNEGA DELA	37
	5.1 Anketa	38
	5.1.1 Rezultati ankete	39
	5.1.1.1 Rezultati med dijaki vseh letnikov	39
	5.1.1.2 Primerjava rezultatov vseh letnikov pri prvem vprašanju	41
	5.1.1.3 Primerjava rezultatov vseh letnikov pri drugem vprašanju	43
	5.1.1.4 Primerjava rezultatov vseh letnikov pri tretjem vprašanju	45
	5.1.1.5 Primerjava rezultatov vseh letnikov pri četrtem vprašanju	47
	5.1.1.6 Primerjava rezultatov vseh letnikov pri petem vprašanju	49
	5.1.2 Splošni pregled rezultatov ankete	51
	5.2 Intervju z Mojmirjem Sepetom	54
	5.3 Dopis	66
	5.4 Spomini nanj	67

5.4.1	Aleksander Doplihar	67
5.4.2	Henrik Žgeč	67
5.4.3	Vasja Predan	69
5.4.4	Miloš Mikeln	70
5.4.5	Dane Hriberšek	72
6.	SKLEP	74
7.	ZAHVALA	75
8.	VIRI IN LITERATURA	76
8.1	Pisni viri	76
8.2	Ustni viri	76
8.3	Elektronski viri	76
8.4	Arhivski viri	76
8.5	Viri slikovnega gradiva	76
9.	KAZALO SLIK	77

2. Povzetek

Mojmir Sepe, slovenski skladatelj zabavne glasbe in dirigent, se je rodil 11. julija 1930 v Črni na Koroškem. Maturiral je leta 1949 na I. gimnaziji v Celju. Na Akademiji za glasbo v Ljubljani je študiral klavir in trobento. Glasbeno kariero je uradno začel leta 1950 kot trobentač pri Plesnem orkestru radia Ljubljana. Njegova glasbena nagnjenja izhajajo iz jazza in swinga. Je avtor mnogih zimzelenih popevk. V njegov opus spadajo Zemlja pleše, Med iskrenimi ljudmi, Vzameš me v roke, Pismo za Mary Brown, Ribič, ribič me je ujel, Poletna noč ...

V nalogi smo raziskovale poznavanje Mojmirja Sepeta med dijaki na I. gimnaziji v Celju, z njim smo naredile intervju in o njem povprašale nekatere njegove nekdanje sošolce. V nalogo pa smo vključile tudi seznam njegovih del, za katerega smo podatke dobile v arhivu Radia Slovenija. Osnovni cilj naše naloge je bil spoznati za nas čim več novega in še neodkrita o Mojmirju Sepetu – slovenski glasbeni legendi. S svojimi melodijami se je v zgodovino zapisal kot izjemen skladatelj, dirigent, aranžer in sploh vsestranski glasbenik.

3. Uvod

Glasba bogati naše življenje, nas osrečuje in zdravi v težkih trenutkih. Je nekaj najlepšega v življenju.

Mojmir Sepe je glasbenik, ki je tej umetnosti predan z vsem srcem. Je slovenska glasbena legenda; kot ustvarjalec in poustvarjalec je slovenski popevki, šansonu in slovenski glasbi nasploh vtisnil svoj neizbrisen pečat. Z izjemnim darom in občutkom za oblikovanje spevnih melodij in bogatih harmonij v prefinjenem sozvočju z besedilom je ustvaril neminljive bisere slovenske zabavne glasbe.

Smo Mojca Bitenc, Alja Cestnik in Tina Uršič, dijakinje tretjega letnika I. gimnazije v Celju. Odločile smo se raziskati življenje in delo Mojmirja Sepeta ter o njem izvedeti čim več zanimivosti. Za raziskovalno nalogo o njem smo se odločile, ker nas je pritegnila njegova osebnost in ker je kot dijak – kot me – obiskoval I. gimnazijo v Celju.

Ker bo leta 2008 I. gimnazija v Celju praznovala 200-letnico, je prav, da se spomnimo njenih dijakov in dijakinj, ki so v slovenskem prostoru pustili svojevrsten pečat. Naša raziskovalna naloga bo torej prispevala k delčku zgodovine, ki jo je pisala I. gimnazija v Celju.

Na začetku smo si postavile nekaj hipotez, izvedle smo anketo o poznavanju Mojmirja Sepeta med dijaki na I. gimnaziji v Celju, izvedle smo intervju z gospodom Sepetom in o njem povprašale nekaj njegovih sošolcev iz gimnazije.

Naše hipoteze: Predvidevale smo, da dijaki naše gimnazije poznajo Mojmirja Sepeta in nekaj o njegovem glasbenem ustvarjanju.

4. Biografija

Mojmir Sepe se je rodil 11. julija 1930 v Črni na Koroškem, v kraju Jazbina. Njegova mama je odšla tja iz Celja, ker je bila tam doma njena sestra. Mama Ljudmila Sepe je bila Celjanka, učiteljica glasbe na II. osnovni šoli. Njegov oče je bil Franc Schiffrer. Bil je operni pevec, ki je služil kruh v tujini. Ko se je rodil Mojmir, je dobil aranžma v praški operi. S petjem se je ukvarjal vse življenje. Kot basist je pel v vseh svetovnih opernih hišah. Z Ljudmilo nista bila poročena, zato je Mojmir obdržal mamin priimek. Videvali so se med počitnicami, pozneje pa se je vrnil. Najprej v Zagreb, kjer je bil docent, potem pa v Ljubljano, kjer je bil profesor petja. Po vojni je bil nekaj časa celo rektor akademije. Mojmir je glasbeno nadarjenost podedoval po očetu in materi. Mama je lepo pela in igrala klavir. Klavir, ki ga je imela mama doma, ga je strašansko privlačil in vplival nanj. Vedno je hotel igrati na ta klavir. Spominja se, kako sta z mamom pela v duetu, predvsem slovenske narodne pesmi. Velikokrat poudarja, kako ga je na njegovi glasbeni poti zaznamovala in tudi oblikovala slovenska ljudska pesem. Nekako je v svojih skladbah ohranil slovenski melos in velja za »najbolj slovenskega« skladatelja.

»Ko sem bil star manj kot šest let, sem mami, ko je prišla iz šole, po črnih tipkah zaigral čisto preprosto 'o, o, o, poglej pod nebo, kako lepo ptički pojo', s sekstami sem spremljal 'o, o, o, poglej na goro, kako lepo rožce cveto', čista otročarija seveda, ampak mama je bila ganjena do solz. V njenih očeh sem bil že čisto pravi Mozart. Zato so me takoj dali učiti klavir«¹. Ko je bil star šest let, se je začel učiti klavir.

¹ Oddaje Radia Trst, Ljubljana, julij 2000

Slika 1: Mojmir Sepe z mamo Ljudmilo Sepe in očetom Francem Schiffrerjem-leta 1935, zasebni arhiv Mojmirja Sepeta

Note so mu sprva delala težave, ker je imel bujno domišljijo, in je vse prej zaigral, preden je prebral note. Imel je kar strogo profesorico – gospo Žuljevo, ki je bila nuna pred drugo svetovno vojno, študirala je pri prof. Tonetu Ravniku, kjer je pozneje študiral tudi Mojmir. Njena strogost mu je pozneje prišla zelo prav, saj s tehniko potem v Ljubljani ni imel nobenih težav. S petnajstimi leti pa je v roke prijel tudi trobento. Ta instrument ga je zelo privlačil. Občudoval je skladbe iz filmov, jih gledal tudi po dvakrat, da si je zapomnil in zapisal melodijo, ki mu je bila všeč.

Celjska leta so hitro minevala, zlasti gimnazijska, ko so dijaki prirejali najrazličnejše prireditve. Imeli so svoj amaterski big band Veseli študentje, katerega član je bil tudi Mojmir Sepe. Sestavljali so ga Celjani, ki so že študirali v Ljubljani, in gimnazijski dijaki. Na raznih koncertih v Celju je nastopal kot pianist, skladatelj, dirigent in trobentač. V sedmi gimnaziji je nastala njegova prva skladba za klavir z naslovom Ciklame. V tistem času pa se je začel ukvarjati tudi z aranžerstvom.

Slika 2: Veseli študentje, Mojmir stoji četrti z leve, leta 1947, zasebni arhiv Mojmirja Sepeta

Št. 30	Dijak(inja)	Starši in njihovi namestniki		
		Oče — mati	Vrtač (če je oče umrl)	Gospodar (če ni stanje pri starši)
Ime in priimek	Sepe Mojmir	Ime in priimek	Navojčan	Sepe
Rojen dne	11. jul. 1930	Poklic	fulf.	mitojan
Kraj rojstva	Črna pri Prevaljah	Stanovanje	Ljubljana	Prevalje
Okraj in okrožje rojstva	Prevalje	Lanska šola in razred		
Materin jezik	slovenski	Spremembe med šolskim letom		
Usp e h i n v e d e n j e				
Predmeti	1. polletje	Letni red	Obiskuje ta razred <i>prvi</i> krat	
Slovenski jezik	dobro 3	dobro 3	Dijak je izdelal <i>sedmi</i> razred	
Srbski in hrvatski jezik			s <i>dobrim</i> uspehom	
Ruski jezik	zadostno 2	dobro 4	Dijak <i>ni</i> je bilo izdano	
angleški jezik	dobro 3	dobro 3	Potrdilo št. _____ dne _____	
_____ jezik			Duplikat potrdila _____ dne _____	
Latinski jezik			Letno spričevalo št. 500 dne 26. VI. 1948	
Zgodovina	dobro 3	zadostno 4	Duplikat spričevala _____ dne _____	
Zemljepis	dobro 4	zadostno 2	Podatke o višjem-nižjem tečajnem izpitu glej v vpisnici o višjih-nižjih tečajnih izpiti 19___/___ št. _____	
Ustava FLRJ			Opazovanja o dijaku _____	
Matematika	zadostno 2	zadostno 4	Učenie <i>zanimase se za muziko</i>	
Prirodopis	dobro 3	dobro 3	Vedenje <i>mirno</i>	
Mineralogija z geologijo			Razmera, v katerih se je šolal <i>dobro</i>	
Fizika	zadostno 2	zadostno 4	Telesne hiše _____	
Kemija	zadostno 2	zadostno 2	Prestopki in kazni (vrsta prestopka, čigav odlok in številka) 2. 23. 9. 47. neobčutnost, ukor po razredniku	
Temelji filozofije			Vedenje <i>bravo dobro 4 odlično 5</i>	
Risanje z upodabljalno umetnostjo	bravo dobro 4	dobro 3	opravičenih ur 11 29	
Petje in glasba	odlično 5	odlično 5	neopravičenih ur _____	
Telesna vzgoja	odlično 5	odlično 5	O p o m b e :	

Slika 3: Mojmirjevo spričevalo iz leta 1948, arhiv I. gimnazije v Celju

Leta 1949 je na I. gimnaziji v Celju naredil maturo. Po maturi se je leta 1949 odpravil na študij v Ljubljano. Kot trobentač je bil sprejet v poklicni plesni orkester RTV Ljubljana pod vodstvom Bojana Adamiča in Jožeta Privška. Tu je deloval kot trobentač in občasen dirigent vse do leta 1970. Vzporedno s tem pa je študiral klavir in trobento na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Hitro se ga je prijel vzdevek Mojzes. Na ljubljanski nebotičnik je hodil vadit klavir, po vaji pa se je s prijatelji zamudil na pijači. Ker je Mojmir vedno zamujal, so ga ostali klicali »Go down, Mojzes!«.

Slika 4: I.gimnazija v Celju, leta 2004, arhiv I. gimnazije v Celju

Slika 5: Akademija za glasbo v Ljubljani, vir: medmrežje

Ves čas igranja v orkestru je kot pianist in trobentač sodeloval tudi z manjšimi zasedbami. Redno pa je sodeloval tudi v Ljubljanskem plesnem sekstetu. Ustanovil je znani Ansambel Mojmirja Sepeta. Z njim je leta 1960 in 1961 zaigral na prvem in drugem jazz festivalu na Bledu. Sicer pa so posneli prvo jazz ploščo v takratni Jugoslaviji – Jazz ansambel Mojmirja Sepeja. Ta zgoščenska je bila posneta v prvi polovici oktobra 1960. Ansambel so sestavljali: Mojmir Sepe – klavir, trobenta; Ati Soss – klarinet; Jure Robežnik – vibrafon, klavir; Vinko Globokar – pozavna; Mitja Butara – kitara; Pavel Oman – bas; Franc Jagodic – bobni.

Slika 6: Ovitek zgoščenske Jazz ansambla Mojmirja Sepeta, vir: medmrežje

Leta 1966 in 1970 je kot dirigent in avtor na Evroviziji v Luksemburgu in v Amsterdamu ponel slovensko popevko s skladbama Brez besed in Pridi, dala ti bom cvet, tudi v tujino. Kot aranžer skladbe Zbudi se, je sodeloval na Evrosongu 1997.

- Berta Ambrož – Brez besed (glasba, aranžma) 1966, Luksemburg. 7. mesto.
- Eva Sršen – Pridi, dala ti bom cvet (glasba, aranžma) 1970, Amsterdam. 11. mesto.
- Tanja Ribič – Zbudi se (aranžma) 1997, Dublin. 10. mesto

Title: Brez Besed
Artist: Berta Ambroz
Lyricist: Elza Budau
Composer: Mojmir Sepe
Conductor: Mojmir Sepe

Slika 7: Zastava SFRJ, vir: medmrežje

Brez besed bova našla se nekje,
z roko v roki šla naprej,
kot da mnogo let ni mimo.

Brez besed, brez vprašanj in brez laži
bova našla košček sanj,
ki živijo v dnu srca vse dni.

Vzemi moj drugi jaz,
le ti poznaš ga, le ti veš zanj,
za hip bo diva spet to, kar sva,
brez besed, brez laži.

Vdano in brez besed bova z jutrom se razšla,
z večno željo, da še kdaj
bi nekje, v hiši sanj,
si našla svoj pristan.

Vzemi moj drugi jaz,
le ti poznaš ga, le ti veš zanj,
za hip bo diva spet to, kar sva,
brez besed, brez laži.

Vdano in brez besed bova z jutrom se razšla
z večno željo, da še kdaj
bi nekje v hiši sanj
si našla svoj pristan.

Leta 1956 se je poročil z Majdo, rojeno Bernard. Skupaj sta sooblikovala slovensko popevko, sodelovala na različnih festivalih doma in v tujini ter zasedala najvišja mesta. Za svoje delo sta prejela veliko nagrad in priznanj. Majda ga je hodila poslušat na koncerte Plesnega orkestra radia Ljubljana. Zaljubila se je vanj, ker je bil baje strašno podoben fantu s trobento – Kirku Douglasu v filmu Fant s trobento. Naneslo je tako, da je spremljal modno revijo, kjer je Majda nastopala kot manekenka. Bolje sta se spoznala in spoprijateljila. *»Ne znam točno razložiti, zakaj sem vrgel oči prav na Majdo, gotovo mi je bila všeč, no, potem sem jo enkrat za novo leto spremil na grad, potem pa se je stvar razvila bolj v intimno sfero. Sva videla, da sva se ujela.«²*

Anekdota prvega poročnega dne:

»Leta 1956 smo bili vsi zagrizeni pešci, saj kolesa pravzaprav nismo imeli. Problem – kam na počitnice. Poročila sva se novembra. Nimaš velike izbire, in sva rekla, da greva v Zagreb v neki hotel. Poleg tega pa sem imel neprestano neko delo, tako da sva komaj našla malo časa. Po kosilu, ki sva ga imela s starši in sorodstvom, sva se usedla na vlak in odpeljala v Zagreb. V Palace hotelu sva imela rezervirano sobo. No, in na vlaku srečava Bojana Adamiča. On je bil zelo zgovoren in duhovit človek, zato smo se na poti zelo zabavali. Skupaj smo potem izstopili in odšli proti hotelu, ki pa ni daleč od postaje. Nato je šel Adamič v svoj hotel in je rekel, da nimava tako nič pametnega početi in da se bo oglasil pri naju, da se malo pogovorimo. Po večerji je res prišel. In nekako ni nehal govoriti, ura je bila že okoli treh ponoči. Potem smo se le poslovili. Nato je bila najina poročna noč.«³

Slika 8: Majda Sepe in Mojmir Sepe, leto 2000, zasebni arhiv Mojmirja Sepeta

² Oddaje Radia Trst; Ljubljana, julij 2000

³ Oddaje Radia Trst; Ljubljana, julij 2000

V zakonu se jima je rodila hči Polona. In vse se je vrtelo okoli nje. Živela sta drugačno življenje kot prej. Še kar nekaj časa sta živela pri njegovi mami v Šiški. Leta 1962 sta se preselila v svoje stanovanje. »Drugače pa je starševstvo zelo težak posel, sploh za takega kvaziumetnika, kot sem jaz.«⁴

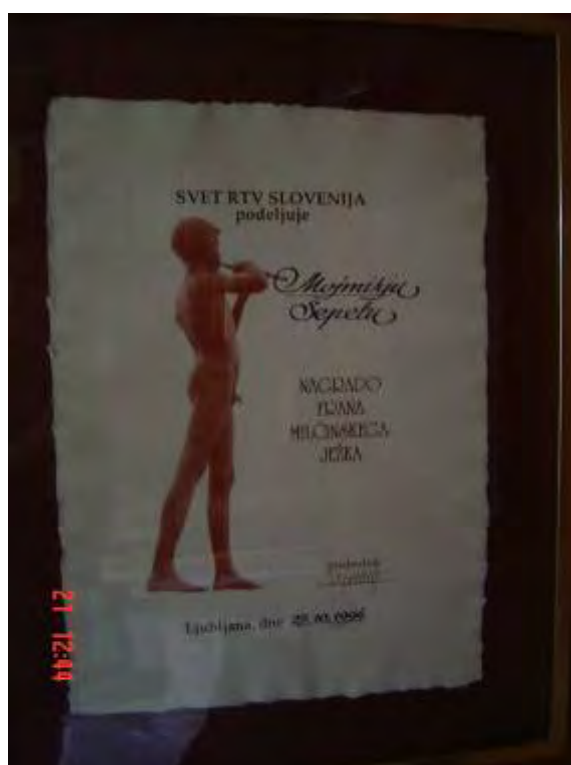
Slika 9: Hči Marjane Deržaj, hči Mojmirja Sepeta – Polona Sepe, hči Elde Viler – Ana Dežman, leta 2006, vir: Nedelo, 31.12.2006

Leta 1991 je dopolnil polno delovno dobo in se uradno upokojil. Odslej se še bolj posveča glasbi. Piše in snema za televizijo, film, radio in gledališče. Tako plodno in uspešno delovanje ni moglo ostati brez nagrad.

⁴ Oddaje Radia Trst; Ljubljana, julij 2000

4.1 Nagrade

LETO	FESTIVAL	NAGRADA	NAGRAJENO DELO
1962	SLOVENSKA POPEVKA	ZA BESEDILO	ZEMLJA PLEŠE
1963	SLOVENSKA POPEVKA	DRUŠTVA SKLADATELJEV, PRVA NAGRADA PUBLIKE	MALOKDAJ SE SREČAVA
1964	SLOVENSKA POPEVKA		POLETNA NOČ
1966	PESEM EVROVIZIJE	PREDSTAVNICA JUGOSLAVIJE NA EVROVIZIJI	BREZ BESED
1967	SLOVENSKA POPEVKA		VZAMEŠ ME V ROKE
1970	PESEM EVROVIZIJE	PREDSTAVNICA JUGOSLAVIJE NA EVROVIZIJI	PRIDI DALA TI BOM CVET
1972	SLOVENSKA POPEVKA	STROKOVNE ŽIRIJE	MED ISKRENIMI LJUDMI
1974	SLOVENSKA POPEVKA	NAGRADA PUBLIKE IN MEDNARODNE ŽIRIJE	USPAVANKA ZA MRTVE VAGABUNDE
1976	SLOVENSKA POPEVKA		PISMO ZA MARY BROWN
1977		NAGRADA STERIJINEGA POZORJA	ZA IZVIRNO SCENSKO GLASBO, NAPISANO ZA DRAMO FRANČKA RUDOLFA – KOŽA MEGLE
	KARNEVAL – FEST V CAVTATU PRI DUBROVNIKU		KRALJICA NOČI
1978	MELODIJE MORJA IN SONCA		RIBIČ, RIBIČ ME JE UJEL
1978	OPATIJA-ŠANSONSKI KONCERT		KJE JE TISTA TRAVA
	OPATIJA-ŠANSONSKI KONCERT	3. NAGRADA PUBLIKE	LJUBI, LJUBI, LJUBI
1978	SLOVENSKA POPEVKA		MOJE ORGLICE
1981	OPATIJA	ZA NAJBOLJŠO SKLADBO	POLETNI NOKTURNO
1991	VESELA JESEN	2. NAGRADA ZA BESEDILO	GLAŽEK VINČKA
1994		NAGRADA FRANETA MILČINSKEGA JEŽKA	ZA OPUS ŠANSONOV
2000		VIKTOR	ZA ŽIVLJENJSKO DELO
2001		NAGRADA MESTA LJUBLJANA	ZA ŽIVLJENJSKO DELO
2002		NAJBOLJŠA POPEVKA ZADNJIH 40-IH LET	POLETNA NOČ

Slika 10: Nagrada Frana Milčinskega Ježka (1996), leta 2006, zasebni arhiv raziskovalk

Slika 11: Nagrada za uspešno prodajo plošč, leta 2006, zasebni arhiv raziskovalk

»Teško je predvideti, predvsem nagrade publike. Lažje je predvideti nagrado strokovne žirije. Če veš, da je recimo melodija dobra, da ima dober aranžma, dobrega izvajalca, dober tekst, takrat kar nekako slutiš, da bi lahko zmagala. No, včasih pa se lahko človek tudi popolnoma zmoti. Tako je bilo v Luksemburgu, ko sem bil z Berto Ambrož na Evroviziji, kjer so novinarji z nama kot z zmagovalcema delali intervjuje. Predvidevali so, da bova midva zmagala in to nama je stopilo v glavo. Čeprav sva bila na koncu šele na sedmem mestu, sva bila pravzaprav razočarana, ker so ljudje naredili tako neverjetno vzdušje. Teško je pač imeti nos za to. Nagrado publike res težko predvidevaš. Razen mogoče za Poletno noč, takrat so vsi govorili da bo zmagala. In o tem ni bilo dvoma.«⁵

Slika 12: Podelitev viktorjev, Mojmir Sepe, leta 2000, zasebni arhiv Mojmirja Sepeta

⁵ Oddaje Radia Trst, Ljubljana, julij 2000

4.2 Dela

Seznam del po abecednem redu

4.2.1 VOKALNE SKLADBE – POPEVKE IN ŠANSONI

NASLOV	PISEC TEKSTA	IZVAJALEC	OPOMBE(festivali, prireditve, zgoščenke)
ABECEDA LJUBEZNI	MIROSLAV KOŠUTA	SISTEM	
BALADA O KRČMARICI	ERVIN FRITZ	LADO LESKOVAR	ŠANSON 2001-21.5.2001
BELA VILA	TONE PAVČEK	JANKO ROPRET IN META MOČNIK	CD: ZIMZELEN(DECEMBER 2004)
BELE LADJE	GREGOR STRNIŠA	MAJDA SEPE IN NINO ROBIČ, VETER	CD: ZIMZELENČKI
BIL JE SOLDAT	SMILJAN ROZMAN	ALENKA PINTERIČ, MAJDA SEPE	OPATIJA 1968, CD: MAJDA IN MOJMIR SEPE-S TEOJ: DECEMBER 2004-CD 1
BILO JE POLETJE	ELZA BUDAU	MAJDA SEPE	
BOLJ KO LJUBIM, VEČ IMAM	DUŠAN VELKAVERH	OTO PESTNER	KASETNA, ZLATE POPEVKE-1972
BOTER	DUŠAN VELKAVERH	DITKA HABERL	
BREZ BESED, SANS UN MOT	ELZA BUDAU , SONJA LOVRENČIČ (v francoščini)	BERTA AMBROŽ, MAVRICA, SONJA LOVRENČIČ & SES AMIS, BELE VRANE,KATRINAS TERCET	PESEM EVROVIZIJE 1966, CD: ZIMZELENE MELODIJE 2, CD: MELODIJE ZA VSELEJ-MOJMIR SEPE; CD:EMA 1997-REVIJALNI DEL; CD:TOUTES CES HISTORIES; CD: BELE VRANE; CD: SLOVO TISOČLETJU
CIGANSKA NARICALKA	FRANE MILČINSKI JEŽEK	MAJDA SEPE	
ČOPRNICA	JANEZ MENART	MAJDA SEPE	ŠANSON ROGAŠKA 1990
ČAROVNIŠKA	TONE PAVČEK	ANIKA HORVAT	
ČE NAŠ OČA NE BI TAK PILI (ŠMARNICA)	SREČKO NIEDORFER	ALENKA PINTERIČ	ŠANSON ROGAŠKA 1986-POSNETEK S FESTIVALA, CD:ŠTAJERSKA LADY
ČE ŽIVIŠ	ELZA BUDAU,DUŠAN VELKAVERH	ALENKA GODEC, ELDA VILER	
ČOVIK ČA GA VIŠE NI	DANIEL LEVSKI(v hrvaščini)	MAJDA SEPE	SPLIT 1979
ČRNI KLAVIR	GREGOR STRNIŠA	JELKA CVETEŽAR	
ČUK	DUŠAN VELKAVERH	DITKA HABERL	SLOVENSKA POPEVKA 1971
DAN IN NOČ	ERVIN FRITZ	BISERA IN SENKA VELETANLIČ	
DAN ZAMAN	DUŠAN VELKAVERH	MAJDA SEPE	
DANES		MAJDA SEPE	PESMA LETA 1967

DEKLE NA OBALI	MIROSLAV KOŠUTA	ELDA VILER	CD: ELDA VILER, SPLIT 1968
DENTRO DI ME	DUŠAN VELKAVERH	GIANNI NAZZARO	
DOBER DAN MAMA HELENA	DUŠAN VELKAVERH	BRACO KOREN	
DOLINA ZELENEGA ZLATA	DUŠAN VELKAVERH	JANKO ROPRET	SLOVENSKA POPEVKA 1977, CD: ZIMZELEN(DECEMBER 2004)
DOMIŠLJAVI MESEC	ALENKA ŠTEBE	ANIKA HORVAT	BLEJSKI SRČEK 1989
DREVESA, DREVEDA	GREGOR STRNIŠA	BETI JURKOVIČ, ELDA VILER	CD: SPOMIN
DREVO	TONE PAVČEK	MAJDA SEPE, ANIKA HORVAT	SLOVENSKA POPEVKA 1963-BLED, CD: MAJDA IN MOJMIR SEPE-S TEBOJ (DECEMBER 2004) ; OTROŠKI FESTIVAL
DRSALIŠČE	GREGOR STRNIŠA	MAJDA SEPE	
DVA BRATA	ERVIN FRITZ	NINO ROBIČ IN IVO ROBIČ	
ELIZABETA MOJA LJUBICA	IGOR TORKAR	JANKO ROPRET	
FANT	TONE PAVČEK	JANKO ROPRET	
FANT IZ NAŠE ULICE	SMILJAN ROZMAN	IRENA KOHONT	SLOVENSKA POPEVKA 1968
FEMME FATALE (USODNA ŽENSKA)	ERVIN FRITZ	MAJDA SEPE	
GLAŽEK VINČKA	FRANE MILČINSKI JEŽEK	LADO LESKOVAR, NONET BRDA DOBROVO	CD:MELODIJE ZA VSELEJ-MOJMIR SEPE, VESELA JESEN 1991-2.NAGRADA ZA BESEDILO, CD: MALOKDAJ SE SREČAVA; CD: SREDI ZVEZD
GOBICE	GREGOR STRNIŠA	ALENKA PINTERIČ	SLOVENSKA POPEVKA 1967
GOSTJA, VEN A MI MUJER	DUŠAN VELKAVERH, ANGEL RENE (v španščini)	JANEZ BONČINA BENČ IN MLADI LEVI, MOREY JAIME	CD: LEPA LETA SLOVENSKE POPEVKE, SLOVENSKA POPEVKA 1971; SLOVENSKA POPEVKA 1971-2.VERZIJA
GRDA GUGALNICA	TONE PAVČEK	LADO LESKOVAR	
GREGORINO	IGOR TORKAR	MAJDA SEPE	MELODIJ MORJA IN SONCA 1981
HVALA MAMA	BRANKO ŠÖMEN	MAJDA SEPE	PRIŠTINA 1971
IDI SLOBODO	STOJŠIČ	DANČUO ŽARKO	
INFARKT	ERVIN FRITZ	MARJANA DERŽAJ IN DITKA HABERL	
IRENA	IGOR TORKAR	OLIVER ANTAUER, IVO MOJZER	CD: ONA PRAVI NE; CD: IVO MOJZER
IŠČEM DOBREGA PRIJATELJA	DUŠAN VELKAVERH	BRACO KOREN	
IZPOVED, VALLOMAS	BRANKO ŠÖMEN, IVAN BRADANY, BRANKO ŠÖMEN	MAJDA SEPE, ZSUZSA CSERHATI, BIG BAND RTV SLOVENIJA IN NUŠA DERENDA	CD: MED ISKRENIMI LJUDMI, SLOVENSKA POPEVKA 1975; SLOVENSKA POPEVKA 1978-2.VERZIJA
JAZ SEM ZATE GOZD	BRANKO ŠÖMEN	ALENKA PINTERIČ	CD: ŠTAJERSKA LADY
JAZ TIHA SEM KOT VEČER	BRANKO ŠÖMEN	MARJETKA-NECA FALK	

JUTRI	DUŠAN VELKAVERH	MAJDA SEPE	
KAD SE VRATIM DOMA	J. FIAMENGO	IVO PATTIERA	
KADAR BOŠ ŠLA	EVGEN JURIČ	LADO LESKOVAR	SLOVENSKA POPEVKA 1975
KADAR TE ZAVRNE BARSKA PUNCA	BRANKO ŠÖMEN	MAJDA SEPE	SLOVENSKA POPEVKA 1977
KAJ JE KDO SANJAL	TONE PAVČEK	META MOČNIK	
KAJ JE TA LJUBEZEN	BRANKO ŠÖMEN	MAJDA SEPE	CD: MAJDA IN MOJMIR SEPE-S TEBOJ (DECEMBER 2004), SLOVENSKA POPEVKA 1978-ŠANSON
KAJ NAJ TI REČEM	BRANKO ŠÖMEN	METKA ŠTOK	
KAKO KDO DIŠI	TONE PAVČEK	LADO LESKOVAR	
KAKOR BELA SNEŽINKA	GREGOR STRNIŠA	STANE MANCINI	EVROVIZIJA 1964, CD: MANDOLINA
KAKŠNA PESEM, TAKŠNA PESEM	BRANKO ŠÖMEN	MAJDA SEPE	
KAR NAENKRAT JE TU	ANASTAZIJA BROSCHE	ANIKA HORVAT IN BIG BAND RTV SLOVENIJA	
KAŽU DA TE VOLIM JA	DUŠAN VELKAVERH	RADOJKA ŠVERKO	
KDO DELA NOČ	DUŠAN VELKAVERH	LADO LESKOVAR, URBAN SOBAN	/; BLEJSKI SRČEK
KJE JE DEŽELA	GREGOR STRNIŠA	RAFKO IRGOLIČ	
KJE JE TISTA TRAVA	BRANKO ŠÖMEN	MAJDA SEPE	OPATIJA 1978, CD: MED ISKRENIMI LJUDMI, CD: MELODIJE ZA VSELEJ-MOJMIR SEPE
KJER SE NASMEH KONČA, SO NEAR AND YET SO FAR	DUŠAN VELKAVERH, NORMAN NEWELL	EDVIN FLISER, GILLIES STUART IN STRUNE	SLOVENSKA POPEVKA 1975, CD: MELODIJE ZA VSELEJ-MOJMIR SEPE, SLOVENSKA POPEVKA 1975-2. VERZIJA
KO GRE TVOJA POT OD TOD, GOOD TIME GIRL	FRANE MILČINSKI JEŽEK, DAVID CHARHAM	MARJANA DERŽAJ, GLAMOURPUSS, ANIKA HORVAT	SLOVENSKA POPEVKA 1976, CD: ZA VSE POLETNE NOČI; SLOVENSKA POPEVKA 1976-2. VERZIJA; CD: ANIKA HORVAT
KO SVA SKUPAJ	SMILJAN ROZMAN	ALENKA PINTERIČ	ŠANSON ROGAŠKA 1988, CD: ŠTAJERSKA LADY
KOLIKO DEKLET SEM ŽE KDAJ LJUBIL	SREČKO GOLOB	IVO MOJZER	VESELA JESEN 1974
KOLODVORSKA RESTAVRACIJA	LOJZE KRAKAR	ALENKA PINTERIČ	ŠANSON ROGAŠKA 1989, CD: ŠTAJERSKA LADY
KRAJ MENE LEZI	ASTA ZNIDARČIČ	MAJDA SEPE, VITA MAVRIČ	CD: MAJDA IN MOJMIR SEPE-S TEBOJ (DECEMBRA 2004)
KRALJICA NOČI	JASMINKA ČUPIČ	MAJDA SEPE	
LADJA IZ PAPIRJA	ELZA BUDAU	MAJDA SEPE IN BELE VRANE, MAJDA SEPE	/; CD: MAJDA IN MOJMIR SEPE-S TEBOJ (DECEMBRA 2004)
LJUBAV JE PRSTEN	DUŠAN VELKAVERH	MARINKO MLAČIČ	
LJUBEZEN	JANEZ MENART	MAJDA SEPE, ARSEN DEDIČ	
LJUBI, LJUBI, LJUBI		EVA SRŠEN, IRENA VRČKOVNIK	CD: ZIMZELENČKI, CD: ZIMZELEN MELODIJE 2; CD: IRENA
LJUBLJANA PRAZNUJE	SVETLANA MAKAROVIČ	MAJDA SEPE	

LJUBLJANSKE ULICE, MEINE STADT	DUŠAN VELKAVERH, GERT HALBACH (v nemščini)	MAJDA SEPE, FRANK SCHOEBEL IN STRUNE	SLOVENSKA POPEVKA 1973, CD:MED ISKRENIMI LJUDMI, SLOVENSKA POPEVKA 1973- 2.VERZIJA
MAK V POLJU, MAK U POLJU	MIROSLAV KOŠUTA, ARSEN DEDIČ	BOJAN KODRIČ, IVO ROBIČ	OPATIJA 1967
MALI OGLAS, EL ENCUESTRO	BRANKO ŠÖMEN, LEON BORREL	JANKO ROPRET, JOSE MARQUES	CD:ZIMZELEN (DECEMBRA 2004), SLOVENSKA POPEVKA 1974, SLOVENSKA POPEVKA 1974- 2.VERZIJA
MALOKDAJ SE SREČAVA	GREGOR STRNIŠA	LADO LESKOVAR, ANDREJ ŠIFRER, ALFI NIPIČ, MAJDA SEPE, BETI JURKOVIČ	SLOVENSKA POPEVKA 1963 BLED, CD:MALOKDAJ SE SREČAVA; CD:SEDEM IRSKIH NOČI; /; /; CD:SPOMIN, CD:MELODIJE ZA VSELEJ-MOJMIR SEPE
MARATON (CAMEMBERT)	ALEŠ BERGER	NECA FALK	CD:NECA FALK V TEATRU
MARATON (SONCE V VODI SE SVETLIKA)	ALEŠ BERGER	NECA FALK IN JANEZ HOČEVAR RIFLE	CD:NECA FALK V TEATRU
MARATON (STARI STADION)	ALEŠ BERGER	NECA FALK	CD:NECA FALK V TEATRU
MARATON (TRIJE KOMPANJONI)	ALEŠ BERGER	NECA FALK	CD:NECA FALK V TEATRU
MARATON (ŽIVLJENJE JE HECEN MARATON)	ALEŠ BERGER	NECA FALK	CD:NECA FALK V TEATRU
MARY SE PREDSTAVI	MILE KLOPČIČ	SIMONA VODOPIVEC	
MAŠKARE ĆE VINO KONAVOSKO PITI	RADOVAN MARKOV	MAJDA SEPE	
MED ISKRENIMI LJUDMI, MY LOVE FOR YOU	DUŠAN VELKAVERH, NORMAN NEWELL	MAJDA SEPE, MATJAŽ JELEN, TULIO FURLANIČ, ROBERT YOUNG	CD:ZIMZELNE MELODIJE 1, CD:ZLATI ĆASI SLOVENSKE POPEVKE, CD:LEPE LETA SLOVENSKE POPEVKE, SLOVENSKA POPEVKA 1972, CD:MAJDA IN MOJMIR SEPE-S TEOJ (DECEMBER 2004), CD:MED ISKRENIMI LJUDMI, CD:MELODIJE ZA VSELEJ-MOJMIR SEPE; /; CD:OB KAMNU (2000), SLOVENSKA POPEVKA 1972-2.VERZIJA
MENI NIĆ, TEBI NIĆ	LADO LESKOVAR	SISTEM	
MIDVA	IVAN MINATTI	ELDA VILER	CD:TAKO KOT DA ME NI
MNOGO SREĆNIH LET OD TOD	DUŠAN VELKAVERH	OTO PESTNER	ZLATE POPEVKE-OPATIJA 1973, CD:LEPA LETA SLOVENSKE POPEVKE
MOJE ORGLICE	FRANE MILĆINSKI JEŹEK	JANKO ROPRET	SLOVENSKA POPEVKA 1978, CD:ZIMZELEN (DECEMBER 2004), CD:MELODIJE ZA VSELEJ-MOJMIR SEPE
MOJE ŹALOSTNE OĆI	BRANKO ŠÖMEN	TATJANA GROS	
MORJE	ELZA BUDAU	HELENA BLAGNE	CD:DUŠA IN SRCE 1999
MORNARU MOJ	BALDO ĆUPIĆ	MAJDA SEPE	

MORTADELA	EVGEN JURIČ	MAJDA SEPE	
MOŠKI	ERVIN FRITZ	VITA MAVRIČ	CD:SEM KAKRŠNA SEM
NA LJUBLJANSKEM GRADU	GREGOR STRNIŠA	MAJDA SEPE	CD:PRELEPA SI BELA LJUBLJANA, CD:MED ISKRENIMI LJUDMI
NA POTEPI (BLEJSKI SRČEK)	MIŠA ČERMAK	SANJA MLINAR	BLEJSKI SRČEK 1989
NA PRAGU	GREGOR STRNIŠA	MARJANA DERŽAJ	SLOVENSKA POPEVKA 1966
NAJBOLJ ŽAL MI BO	VINKO MOEDERNDORFER	VITA MAVRIČ	CD:SEM KAKRŠNA SEM
NAJIN DOM	ELZA BUDAU	BRACO KOREN	SLOVENSKA POPEVKA 1974
NAJIN DOM JE POMLAD	ELZA BUDAU	METKA ŠTOK	
NAJIN VEČER	ELZA BUDAU	MARJANA DERŽAJ	
NAROBE SVET, IZOPAČEN SVET	ELZA BUDAU, GJOKO GEORGIEV	ALFI NIPIČ, DRAGAN MIJALKOVSKI	SLOVENSKA POPEVKA 1972; SLOVENSKA POPEVKA 1972-2.VERZIJA
NASLONI SE NAME	MARJAN ŠNEBERGER	ALENKA GODEC IN BRANKO ROBINŠAK (operni pevec)	CD:MELODIJE ZA VSELEJ-MOJMIR SEPE
NE BOJ SE BEGA ČASA	GREGOR STRNIŠA	MARJANA DERŽAJ	
NE PRIZNAM, VIKENDOVY ČAS	DUŠAN VELKAVERH, neznan	JANKO ROPRET, MARCELA LAIFEROVA	CD:HELIDONOVIM ZIMZELENČKI (JULIJ 2001), CD:ZIMZELEN (DECEMBER 2004)
NE UBEŽIŠ	JOŽE ŠMIT	MAJDA SEPE	ŠANSON 1980
NE VEM ZAKAJ	neznan	MAJDA SEPE	
NEBO NA DLANI	MILAN LINDIČ	MARJANA DERŽAJ	
NEKEGA DNE	ELZA BUDAU	BERTA AMBROŽ	SLOVENSKA POPEVKA 1969
NEKOČ BO	ŽARKO PETAN	REGINA	
NEKOGA MORAŠ IMETI RAD	IVAN MINATTI	LADO LESKOVAR	
NEMA VIŠE KARNEVALA	VLADO ČUPIČ	MAJDA SEPE	
NEŽNOST V MRAKU	JANEZ MENART	VITA MAVRIČ	CD:SEM KAKRŠNA SEM
NIKOGAR NI MED SONCEM IN MENOJ	MATER BOR	OTO PESTNER	
NISEM VEČ SAMA	BRANKO ŠÖMEN	EVA SRŠEN	ZAGREB 1970
NOKTURNO	GREGOR STRNIŠA	MAJDA SEPE, TATJANA GROS	OPATIJA 1967, CD:MAJDA IN MOJMIR SEPE-S TEOJ (DECEMBER 2004); OPATIJA 1967
NORICA	MILAN DEKLEVA	VITA MAVRIČ	CD:SEM KAKRŠNA SEM
NOVOLETNI TWIST	GREGOR STRNIŠA	MAJDA IN MOJMIR SEPE	
O ESTER - O RENEE	PAVEL GOLIA	VITA MAVRIČ	CD:SEM KAKRŠNA SEM
O OBALO MOJA	DUŠAN VELKAVERH	MAJDA SEPE	SPLIT 1973
OD SRCA DO SRCA	DUŠAN VELKAVERH	BELE VRANE	
ODTRGALA BOM ZELEN LIST	GREGOR STRNIŠA	MAJDA SEPE, BERTA AMBROŽ, ALENKA PINTERIČ	OPATIJA 1966
OGENJ, JEKLO, UPANJE	DUŠAN VELKAVERH	NECA FALK IN BOR GOSTIŠA IN BRACO DOBLEKAR, ALEŠ HADALIN	
OGNJEMET	IGOR TORKAR	MONI KOVAČIČ	SLOVENSKA POPEVKA 1979

OKLEPNI VLAK	SMILJAN ROZMAN	ORLEK, KAREL ARHAR	CD:TETOVIRANI 3 (SEPTEMBER 2001); REVOLUCIJA IN GLASBA 1980
OPET SI SA MNOM	SABOL	GABI NOVAK IN ARSEN DEDIĆ	
OUR PLANET IS A DANCER (ZEMLJA PLEŠE)	GREGOR STRNIŠA	ZORAN PREDIN IN MAR DJANGO QUARTET	
PARIŠKE KOKETE	VINKO MOEDERNDORFER	VITA MAVRIČ	CD:SEM KAKRŠNA SEM
PESEM O POMLADI IN PRIJATELJSTVU, PESMA O LJUBAVI IN PRIJATELJSTVU	DUŠAN VELKAVERH, ARSEN DEDIĆ	MAJDA SEPE, ARSEN DEDIĆ, DARJA ŠVAJGER IN BIG BAND RTV SLOVENIJA	CD:LEPA LETA SLOVENSKE POPEVKE, SLOVENSKA POPEVKA 1970, CD: MAJDA IN MOJMIR SEPE-S TEBOJ(DECEMBER 2004); SLOVENSKA POPEVKA 1970-2.VERZIJA
PESEM ZA DOBER DAN	ELZA BUDAU	MAJDA SEPE IN NINO ROBIČ	
PISMO ZA MARY BROWN, MARY BROWN	FRANE MILČINSKI JEŽEK, CLAUDIO VILLA	MAJDA SEPE, CLAUDIO VILLA	SLOVENSKA POPEVKA 1976, CD:MAJDA IN MOJMIR SEPE-S TEBOJ (DECEMBER 2004), CD:MED ISKRENIMI LJUDMI, CD: MELODIJE ZA VSELEJ-MOJMIR SEPE; SLOVENSKA POPEVKA 1976-2.VERZIJA
POČITEK	JOŽE ŠMIT	MAJDA SEPE	
POJEM TI HABANERO	neznani	VITA MAVRIČ IN SISTEM	
POKRAJ PUTA KUĆA ŽUTA (RUMENA HIŠA OB POTI)	DUŠAN VELKAVERH	MAJDA SEPE	PESEM LETA 1972
POLETNA NOČ, CETTE NUIT D'ETE	ELZA BUDAU, ELZA BUDAU IN SONJA LOVRENČIČ	MARJANA DERŽAJ, MATJAŽ JELEN IN EASY FINGERS BAND, EDVIN FLISER, NUŠA DERENDA, ANIKA HORVAT, BETI JURKOVIČ, SONJA LOVRENČIČ IN SES AMIS	SLOVENSKA POPEVKA 1964; CD POLETNE USPEŠNICE 1998, CD:100 X LAŽJE (25.4.2001); /; CD:VZEMI ME VETER, CD:HITOMANIA 2, CD:DJ DEE PREDSTAVLJA-NOGOMETNA HITOMANIJA 4; CD:ANIKA HORVAT; CD:NA PRAGU LET, CD:SPOMIN, CD:SLOVENSKA POPEVKA-PRVIH ŠTIRIDESET; CD:TOUTES CES HISTOIRES
POLNOČNA PRAVLJICA	GREGOR STRNIŠA	MAJDA SEPE	SLOVENSKA POPEVKA 1966
POMLAD JE ČAS LJUBEZNI	ELZA BUDAU	MAJDA SEPE	
PORTOROŽ, MOJ PORTOROŽ	DUŠAN VELKAVERH	JANKO ROPRET	CD:ZIMZELEN (DECEMBER 2004)
POTPOURI	neznani	EDVIN FLISER IN JANKO	ZA NOVOLETNO TV

		ROPRET IN MAJDA SEPE IN MARJANA DERŽAJ	ODDAJO
POVABI ME NA LUNO	ELZA BUDAU	IRENA KOHONT	CD:ZIMZELENČKI
PRAVLJICA	FRAN MILČINSKI JEŽEK	LADO LESKOVAR	
PREKLETA NEDELJA	BRANKO ŠÖMEN	MAJDA SEPE	ŠANCON ROGAŠKA 1985
PRIDI	BRANKO ŠÖMEN	ELDA VILER	
PRIDI, DALA TI BOM CVET	DUŠAN VELKAVERH	EVA SRŠEN, MAJDA SEPE, LEELOOJAMAS	CD:HELIDONOV ZIMZELENČKI (JULIJ 2001), CD:ZIMZELENE MELODIJE 1, CD:LEPA LETA SLOVENSKE POPEVKE, CD:MELODIJE ZA VSELEJ-MOJMIR SEPE; ODDAJA TV SLO 50 LET EUROSONGA
PRIDI, PRIDI BELI MOJ SPOMIN	IGOR TORKAR	MAJDA SEPE	MELODIJE MORJA IN SONCA 1980 PIRAN
PRIŽGITE LUČ	MILAN DEKLEVA	VITA MAVRIČ	CD:SEM KAKRŠNA SEM
PROZOR PREMA JUGU	J. FIAMENGO	MAJDA SEPE	MELODIJE ISTRE IN KVARNERJA
PRVI DAN POMLADI GREM V PLANINE	ELZA BUDAU	MAJDA SEPE	
PRVOMAJSKI POZDRAV	ELZA BIDAU	JANKO ROPRET	
PTIČJE STRAŠILO	ELZA BUDAU	MARJANA DERŽAJ IN BELE VRANE, MARJANA DERŽAJ, PEPEL IN KRI	/; CD:ZA VSE POLETNE NOČI, SLOVENSKA POPEVKA 1968
RANDI	ERVIN FRITZ	ALENKA IN BREDA PINTERIČ	
RDEČA HIŠA	ELZA BUDAU	MAJDA SEPE	ŠANSON ROGAŠKA 1990
RDEČA ŽOGA	ALEKSANDER SKALE	BETI JURKOVIČ	
RIBIČ, RIBIČ ME JE UJEL	GREGOR STRNIŠA	MAJDA SEPE, IRENA VRČKOVNIK IN BIG BAND RTV SLO	CD:MAJDA IN MOJMIR SEPE-S TEOJ (DECEMBER 2004), CD:MELODIJE ZA VSELEJ-MOJMIR SEPE, CD:ZIMZELENE MELODIJE 2, CD:MED ISKRENIMI LJUDMI, MELODIJE MORJA IN SONCA 1978 PIRAN
ROMANCA	JANEZ MENART	MAJDA SEPE	CD:MED ISKRENIMI LJUDMI
S TEOJ	ELZA BUDAU	MAJDA SEPE	CD:MAJDA IN MOJMIR SEPE-S TEOJ (DECEMBER 2004), SLOVENSKA POPEVKA 1964, CD:MELODIJE ZA VSELEJ-MOJMIR SEPE
SAMA	MIROSLAV KOŠUTA	FRENK CENTA	
SE VIDIVA	VINKO MOEDERNDORFER	VITA MAVRIČ	CD:SEM KAKRŠNA SEM
SEDI NA OBLAK	ELZA BUDAU	MAJDA SEPE	SLOVENSKA POPEVKA 1967
SEM, KAKRŠNA SEM	JACQUES PREVERT-ALEŠ BERGER	VITA MAVRIČ	CD:SEM KAKRŠNA SEM
SLOVO (v spomin Borutu Lesjaku)	VINKO MOEDERNDORFER	VITA MAVRIČ	CD:SEM KAKRŠNA SEM
SMETAR	IGOR TORKAR	LADO LESKOVAR	ŠANSON 1981
SMRT BIVŠEGA KLOVNA	DRAGO BRITVIČ-MILAN DEKLEVA	VITA MAVRIČ	CD:SEM KAKRŠNA SEM

SNEŽINKA	BRANKO ŠŌMEN	MAJDA SEPE	
SOLZE NA OKNIH	FRANE MILČINSKI JEŽEK	MAJDA SEPE	CD:MED ISKRENIMI LJUDMI
SOLZNA OPICA	GREGOR STRNIŠA	NINO ROBIČ	
SONG	KAJETAN KOVIČ	MARJANA DERŽAJ	TV NOVOLETNA 1974
SPOMIN NA TISTI MAJ	BRANKO ŠŌMEN	ELDA VILER IN VOKALNI SOLISTI	ŠEST SOLISTOV
SPOMNIM SE	ELZA BUDAU	ZVONE KUMAR	
SREČNA DRUŽINA	OLGA WEILSSBACHER	MARJANA DERŽAJ	ŠANSON ROGAŠKA 1989
SREČNO NOVO LETO	DUŠAN VELKAVERH	OTO PESTNER	
STAVI GLAVU NA BLAZINJU	J. FIAMENGO	DAVORIN POPOVIČ	SPLIT 1981
STO MAJHNIH NEŽNOSTI	ELZA BUDAU	ALENKA PINTERIČ	CD:MELODIJE ZA VSELEJ-MOJMIR SEPE, CD:ŠTAJERSKA LADY
SULAMIT	GREGOR STRNIŠA	MAJDA SEPE	
SVEČANA PESEM	BRANKO ŠŌMEN	PEPEL IN KRI	
ŠLAGER	KAJETAN KOVIČ	VITA MAVRIČ	CD:SEM KAKRŠNA SEM
ŠPELA, GOD ONLY KNOWS	DUŠAN VELKAVERH, DAVID MYERS	LADO LESKOVAR, HONEY	SLOVENSKA POPEVKA 1972, SLOVENSKA POPEVKA 1972-2.VERZIJA
TAM ZA OKNOM	GREGOR STRNIŠA	MAJDA SEPE	
TI IN JAZ	SMILJAN ROZMAN	NORINA RADOVAN (operna pevkaj)	CD:EMA 1997 REVIJALNI DEL
TI PAČ NISI SONČEK ZLAT	GREGOR STRNIŠA	EVA SRŠEN	
TI SI MOJA	PETER ARNOLD	JANKO ROPRET	CD:ZIMZELEN (DECEMBER 2004), CD:POPEVKE SEDEMDESETIH (MAREC 2003)
TITO	BRANKO ŠŌMEN	PEPEL IN KRI	REVOLUCIJA IN GLASBA 1980
TOVARIŠ MOJIH DNI	SVETLANA MAKAROVIČ	MARJANA DERŽAJ	
TRGOVCA	GREGOR STRNIŠA	NINO ROBIČ	
TROBENTA	DANE ZAJC	POLONA BURJA	
TVOJE MAJHNE LAŽI	ELZA BUDAU	BETI JURKOVIČ	SLOVENSKA POPEVKA 1965
TVOJE OČI, MARIJA	LOJZE KRAKAR	LADO LESKOVAR	CD:MALOKDAJ SE SREČAVA, ŠANSON ROGAŠKA 1990
U SASVIM STARINSKOM ŠEŠIRU	DRAGO BRITVIČ	MAJDA SEPE	
USPAVANKA	ELZA BUDAU	MARJANA DERŽAJ	
USPAVANKA ZA MRTVE VAGABUNDE, LE VAGABOND	FRANE MILČINSKI JEŽEK, MICHEL ORSO	MAJDA SEPE, MATEJA BLAZNIK, MICHEL ORSO	SLOVENSKA POPEVKA 1974, CD:MED ISKRENIMI LJUDMI, SLOVENSKA POPEVKA 1974-2.VERZIJA
UTRINEK	GREGOR STRNIŠA	MARJANA DERŽAJ	SLOVENSKA POPEVKA 1965, CD:MELODIJE ZA VSELEJ-MOJMIR SEPE
V KAVARNI TAM PRI MOSTU	ANDREJ ROZMAN-ROZA	VITA MAVRIČ	CD:SEM KAKRŠNA SEM, CD:MELODIJE ZA VSELEJ-MOJMIR SEPE
V NAROČJU NEKEGA DOPOLDNEVA	ELZA BUDAU	NACE JUNKAR	
V NEDELJO ZVEČER	ELZA BUDAU	STRUNE	
V POLMRAKU	ELZA BUDAU	ČRT KANONI	

VAGABUND	GREGOR STRNIŠA	MAJDA SEPE	CD:POPEVKE SEDEMDESETIH-MAREC 2003, CD:MAJDA IN MOJMIR SEPE-S TEBOJ (DECEMBER 2004)
VALETA, IL CANTO DELL`ADDIO	DUŠAN VELKAVERH, neznan	MARJANA DERŽAJ, SPINACI	CD: SLOVENSKA POPEVKA-PRVIH ŠTIRIDESET,CD:LEPA LEPA SLOVENSKE POPEVKE,CD: ZLATI ČASI SLOVENSKE POPEVKE, SLOVENSKA POPEVKA 1970; SLOVENSKA POPEVKA 1970-2.VERZIJA
VEČER NI USPEL	ELZA BUDAU	VLADIMIR SAMEC	
VEČNOST SE Z LJUBEZNIJO IGRA	MILAN DEKLEVA	ROK ŠOŠTER	
VEDEŽEVALKA	GREGOR STRNIŠA	MAJDA SEPE	
VIDEL SEM JO	ELZA BUDAU	EDVIN FLISER	BEOGRADSKO PROLEČE 1972
VIHARJEV JEZNIH MRZLE DOMAČIJE	FRANCE PREŠEREN	HELENA BLAGNE	CD:NEIZTROHNJENO SRCE
VRNI SE DOMOV	IGOR TORKAR	MAJDA SEPE	MELODIJE MORJA IN SONCA 1979 PORTOROŽ
VRNI SE ŠE KDAJ V LJUBLJANO	PETER ARNOLD	MARJANA DERŽAJ	CD: POPEVKE SEDEMDESETIH (MAREC 2003)
VRTILJAK LJUBEZNI	ELZA BUDAU	EDVIN FLISER	
VSAK JE SVOJE NESREČE KOVAČ; BABY, IT`S YOU!	DUŠAN VELKAVERH, STEVE ROYAL	NECA FALK, STEVE ROYAL IN STRUNE	SLOVENSKA POPEVKA 1973, CD: LEPA LETA SLOVENSKE POPEVKE; SLOVENSKA POPEVKA 1973-2.VERIJA
VSE MOJE BESEDE	BRANKO ŠÖMEN	MAJDA SEPE	
VSE ZOPER LJUBEZEN	FRANE MILČINSKI JEŽEK	MAJDA SEPE	
VZAMEŠ ME V ROKE	MIROSLAV KOŠUTA	ELDA VILER, MAJDA SEPE, ANIKA HORVAT IN BIG BAND RTV SLO, NUŠA DERENDA	CD: ELDA VILER, CD:MELODIJE ZA VSELEJ-MOJMIR SEPE, CD:SLOVENSKA POPEVKA PRVIH ŠTIRIDESET, SLOVENSKA POPEVKA 1967; CD:MAJDA IN MOJMIR SEPE-S TEBOJ (DECEMBER 2004)
VZEMI ME V ROKE	S. HART	ROBERT YOUNG	
VZEMI MOJ NASMEH	ELZA BUDAU	MARJANA DERŽAJ	
ZAČARANI TRIKOTNIK	ELZA BUDAU	MAJDA SEPE	SLOVENSKA POPEVKA 1965
ZA ROJSTNI DAN	ELZA BUDAU	MIRA POLANC	
ZAIGRAJ NA SRCE, LASS DIE ZEIT NICHT FERGEHEN	ELZA BUDAU	EVA SRŠEN, MARIKA LICHTER	SLOVENSKA POPEVKA 1971
ZAJEDNO	F. BELI	DRAGAN STOJNIČ	
ZAKAJ	SVETLANA MAKAROVIČ	MAJDA SEPE	
ZAKAJ? ZATO?	FRANE MILČINSKI JEŽEK, ZVONKO ŠPIŠIČ	LADO LESKOVAR, ZVONKO ŠPIŠIČ IN STRUNE	SLOVENSKA POPEVKA 1973, CD: MELODIJE ZA VSELEJ-MOJMIR SEPE;
ZAKAJ TVOJ DOM, ZAKAJ MOJ DOM?	MIRO KOŠUTA	JOŽICA SVETE	SLOVENSKA POPEVKA 1969

ZAKAJ VIETNAM	FRANE MILČINSKI JEŽEK	LADO LESKOVAR	
ZAKAJ, ZATO	GREGOR STRNIŠA	EVA SRŠEN	
ZAKROKANO MORJE	IGOR TORKAR	HAZARD	MELODIJE MORJA IN SONCA 1982, CD: NAJLEPŠE PESMI (MAREC 1997)
ZALJUBLJEN V SVOJ PRIVID	DANIEL LEVSKI	JANKO ROPRET	
ZAPLEŠIVA KOT TISTE DNI	ELZA BUDAU	MARJANA DERŽAJ	
ZBOGOM DRAGI MOJ	DUŠAN VELKAVERH	MAJDA SEPE	
ZDRAVA BOLEZEN	TONE PAVČEK	VASJA MIHELČIČ	
ZELENA OBLEKA	DUŠAN VELKAVERH	MAJDA SEPE	SILVESTROVO 1970
ZEMLJA PLEŠE	GREGOR STRNIŠA	NINO ROBIČ, CANTEMUS-VOKALNA SKUPINA, JOŽICA SVETE, VIDEOSEX, AVIA BAND, VOKALNA SKUPINA SOLZICE GLASBENE ŠOLE BREŽICE	SLOVENSKA POPEVKA 1962 BLED, CD:MELODIJE ZA VSELEJ-MOJMIR SEPE, CD:ZIMZELENE MELODIJE;/; SLOVENSKA POPEVKA 1962;/; CD: NAJINO LETO (1999- MENART)
ZGODOVINA MOJE ŽALOSTI	DUŠAN VELKAVERH	EDVIN FLISER, SLOBODAN STEFANOVIČ	SLOVENSKA POPEVKA 1968

4.2.2 VOKALNE SKLADBE – GLEDALIŠKI SONGI V IZVEDBI DRAMSKIH IGRALCEV

NASLOV	PISEC TEKSTA	IZVAJALEC	OPOMBE
CIVILIZACIJA	ERVIN FRITZ	VOLODJA PEER	
DELAVČEV SONG TA PRAV GOSPOD	neznani	JANEZ ŠKOF	
DIREKTOR IN ŠTUDENTJE	ERVIN FRITZ	ANTON PETJE, JANEZ STARINA, PIPAN, SIMČIČ	
EKOLOŠKA BALADA	ERVIN FRITZ	VERA PEROVA, VOLODJA PEER, ANTON PETJE, BRANE IVANC	IZ TV ODDAJE
EPISTOLA	EVGEN JURIČ	JANEZ HOČEVAR RIFLE	
GENERACIJSKI PROBLEM	neznani	BRANE IVANC	
GLEDALIŠKA ŽALOSTINKA	neznani	ANTON PETJE IN ZLATKO ŠUGMAN	
GREŠNI SONG	neznani	ANTON PETJE	
JE ŽE TAKO	BOGDAN GJUD	ANTON PETJE	
JEANETTE	neznani	MIHA ALUJEVIČ	
KITAJSKA (SAMO) KRITIKA	KAJETAN KOVIČ	VOLODJA PEER	TV NOVOLETNA 1974
LEPA JE ZEMLJA SLOVENSKA	JANEZ MENART	DUŠA POČKAJ	DOKUMENTARNI POSNETEK
LOVSKI SONG	ERVIN FRITZ	VOLODJA PEER	
MILIČNIKOV SONG	neznani	BRANE IVANC	
NADOMESTKI	ERVIN FRITZ	SIMIČ, VOLODJA PEER, BRANE IVANC, VERA PEROVA	IZ TV ODDAJE
NOČNO ŽIVLJENJE SLOVENSKEGA STOLPNIČARJA	BRANKO ŠÖMEN	VOLODJA PEER	
OČANČEV SONG	ERVIN FRITZ	VOLODJA PEER	
PESEM DEBELUHA	BOGDAN GJUD	JANEZ HOČEVAR RIFLE	
PARTY KOT NA SODNI DAN	FRANE MILČINSKI JEŽEK	FRANE MILČINSKI JEŽEK	
PESEM NOSILCA REZULTATOV NEOPRAVIČENEGA BOGATENJA	EVGEN JURIČ	BORIS CAVAZZA	
SE TO SPLOH ŠE SPLAČA	EVGEN JURIČ	BORIS CAVAZZA IN JANEZ HOČEVAR RIFLE	
SEM KOT SEM	BRANKO ŠÖMEN	MAJDA KOHEK	
SONG IGRALCEV	neznani	ZLATKO ŠUGMAN IN ANTON PETJE	
SONG MALOMEŠČANOV IN ZAKLJUČNI SONG MALOMEŠČANOV	ERVIN FRITZ	JANEŽ ŠKOF, IVA BAJC, HANOVA, JUVANOVA	2 PESMI
SONG MLADOSTI	neznani	ANTON PETJE	
SONG O LJUBEZNI	ERVIN FRITZ, BRANKO ŠÖMEN	TOMAŽ PIPAN, MAJDA KOHEK IN FRANC KORBAR IN DUŠA POČKAJ, VOLODJA PEER	
SONG O MODI	ERVIN FRITZ	KRISTJAN MUCK	
SONG O TRIMU	EVGEN JURIČ	JANEZ HOČEVAR RIFLE IN BORIS CAVAZZA	
ŠPORT TO JE ZDRAVJE	neznani	ZLATKO ŠUGMAN IN ANTON PETJE	

TAK` ČUDNO JE NAŠE ŽIVLJENJE	KAJETAN KOVIČ	DUŠA POČKAJ	CD:MELODIJE ZA VSELEJ-MOJMIR SEPE, TV ŠANSON
TAKO BOŠ LEŽAL KOT LEŽIŠ	MATEJ BOR	JURIJ SOUČEK	ZA POSEBNE ODDAJE
TAKŠNO JE ŽIVLJENJE NAŠE	BRANKO ŠÖMEN	VOLODJA PEER IN FRANC KORBAR	
UVODNI SONG	neznani	ANTON PETJE	IZ TV ODDAJE ZELENA LUČ
VIP SONG	neznani	BRANE IVANC	IZ TV ODDAJE ZELENA LUČ
VSI SKUPAJ SONG	ERVIN FRITZ	ZBOR IGRALCEV	
ZADNJA PESEM (O DIETI)	BOGDAN GJUD	JANEZ HOČEVAR RIFLE	
ZAKLJUČNI SONG	neznani	ANTON PETJE	

4.2.3 INSTRUMENTALNE SKLADBE

NASLOV	IZVAJALEC	OPOMBE
BELE LADJE	ZORL	
BILO POLETJE JE	PORL	
BOLJ KO LJUBIM, VEČ IMAM	ANSAMBEL MOJMIR SEPE	CD:MAJDA IN MOJMIR SEPE-S TEBOJ (DECEMBER 2004)
BOTER	HANNOVERSKI RADIJSKI REVIJSKI ORKESTER	
BREZ BESED	ZORL, ANSAMBEL FRANCIJA PUHARJA, ANSAMBEL MOJMIRJA SEPETA Z GODALI	CD:MAJDA IN MOJMIR SEPE-S TEBOJ (DECEMBER 2004)
DOBER DAN, MAMA HELENA	PORL	
DREVESA, DREVESA	ANSAMBEL FRANCIJA PUHARJA	
DREVO	ZORL, TRIO SILVESTRA STINGLA	
GOBICE	ANSAMBEL MOJMIR SEPE, PORL	
HACIENDA PO KIJEVSKO	ANSAMBEL MOJMIR SEPE	
HOPEL-PEPEL	ANSAMBEL MOJMIR SEPE	
HREPENENJE PO TEBI	MARJAN REŠIČ	
HVALA MAMA	ANSAMBEL MOJMIR SEPE	
IRENA	RORL, HANNOVERSKI RADIJSKI REVIJSKI ORKESTER	
JANÉŽEV VRH	PORL	CD:MAJDA MOJMIR SEPE-S TEBOJ (DECEMBER 2004)
JESENSKI RITEM	ANSAMBEL MOJMIR SEPE	
KAVNI MLINČEK	ANSAMBEL MOJMIR SEPE	
KJER SE NASMEH KONČA	ZORL	CD:MAJDA IN MOJMIR SEPE-S TEBOJ (DECEMBER 2004)
LADJA IZ PAPIRJA	PORL	
LJUBI, LJUBI, LJUBI	ZORL, TANJA ZAJC ZUPAN	CD:VSE JE LEPŠE, KER TE LJUBIM
LJUBLJANSKE ULICE	BIG BAND RTV LJUBLJANA	
MAČJI PLES	HANNOVERSKI RADIJSKI REVIJSKI ORKESTER	
MAK V POLJU	ZORL	
MALOKDAJ SE SREČAVA	PORL	
MAMI, MAMI	ANSAMBEL MOJMIR SEPE	
MAT V TREH POTEZAH	ANSAMBEL MOJMIR SEPE, PORL	
MED ISKRENIMI LJUDMI (MY LOVE FOR YOU)	ZORL	
MELODIJA	PORL	
ME-MO	ANSAMBEL MOJMIR SEPE	
NA PRAGU	ANSAMBEL MOJMIRJA SEPETA Z GODALI	
NAROBE SVET	PORL	
NE PRIZNAM	ANSAMBEL MILANA FERLEŽA, RITMOSIMFONIČNI ORKESTER RTV SLOVENIJA, HANNOVERSKI RADIJSKI REVIJSKI ORKESTER	
NEAR YOU (TVOJA BLIŽINA)	ANSAMBEL MOJMIR SEPE	
NEBO NAD DLANI	ZORL	
NEGOTOVA PRETEKLOST	ANSAMBEL MOJMIR SEPE	
NEKOGA MORAŠ IMETI RAD	ZORL	
NOKTURNO	LJUBLJANA RTV REVIJSKI ORKESTER	
OB PETIH NA SPREHOD	ANSAMBEL MOJMIR SEPE	
OGENJ, JEKLO, UPANJE	RITMOSIMFONIČNI ORKESTER RTV SLOVENIJA	
PARADOX	ANSAMBEL MOJMIR SEPE	
PLES JOGE	ANSAMBEL MOJMIR SEPE	

PLEŠ MANEKENOV	PORL	
POČITNICE NA TRINIDADU	ANSAMBEL MOJMIR SEPE	
POGLED Z GRADU	SIMFONIČNI ORKESTER RTV SLOVENIJA, HANNOVERSKI RADIJSKI REVIJSKI ORKESTER	CD:MAJDA IN MOJMIR SEPE-S TEBOJ (DECEMBER 2004)
POKLICI	ANSAMBEL MOJMIR SEPE	
POKRAJ PUTA KUĆA ŽUTA	ANSAMBEL MOJMIR SEPE	
POLETNA NOČ	BIG BAND RTV SLOVENIJA, TANJA ZAJC ZUPAN, PORL, TAMBURAŠKI ORKESTER DOBREČ, ANSAMBEL MOJMIR SEPE, GODBA MILICE	CD:ZLATA ŠESTDESETA SLOVENSKE POPEVKE; CD:VSE JE LEPŠE,KER TE LJUBIM ;CD:MAJDA IN MOJMIR SEPE-S TEBOJ (DECEMBER 2004)
POLETNI NOKTURNO	HANNOVERSKI RADIJSKI REVIJSKI ORKESTER, RITMOSIMFONIČNI ORKESTER RTV SLOVENIJA	/; CD:MAJDA IN MOJMIR SEPE-S TEBOJ (DECEMBER 2004), OPATIJA 1981-NAGRADA ZA NAJBOLJŠO SKLADBO
POLNOČNA PRAVLJICA	ANSAMBEL MOJMIRJA SEPETA Z GODALI	
POMLAD JE ČAS LJUBEZNI	PORL	
POTOVANJE V VERONO	PORL	
PREOBLEKE	ANSAMBEL MOJMIR SEPE	
PRIDI, DALA TI BOM CVET	PORL	
PROŠNJA	ZORL	
RANDES VOUS U RADINU	PORL	
REKLA SVA NEKOČ	ANSAMBEL MOJMIR SEPE	
ROCK -BAROK	ANSAMBEL MOJMIR SEPE	
ROCK`N` ROLL	PORL	
S TEBOJ	PORL, KVARTET SILVESTRA STINGLA, ANSAMBEL JOŽETA PRIVŠKA	CD:MAJDA IN MOJMIR SEPE-S TEBOJ (DECEMBER 2004)
SAMA	ANSAMBEL MOJMIR SEPE	
SEDI NA OBLAK	ANSAMBEL MOJMIR SEPE	
SEQUENTINA	HANNOVERSKI RADIJSKI REVIJSKI ORKESTER	
SKOK ČEZ KOŽO	PORL	
SOLZNA OPICA	ANSAMBEL MOJMIR SEPE	
SOMBRERO	ANSAMBEL MOJMIR SEPE	
SOSEDOVA NAGAJIVKA	ANSAMBEL MOJMIR SEPE	
SREČANJE	ZORL	
TAM ZA OKNOM	ANSAMBEL MOJMIR SEPE	
TEHTAJ, TEHTAJ TEHTNICA	ANSAMBEL MOJMIR SEPE	
TI PAČ NISI SONČEK ZLAT	ANSAMBEL MOJMIR SEPE	
TI SI MOJA	PORL	
TIHA ŽELJA	PORL	
TIHO MELJE MLIN SPOMINE	HANNOVERSKI RADIJSKI REVIJSKI ORKESTER, RORL	CD:MAJDA IN MOJMIR SEPE-S TEBOJ 8DECEMBER 2004)
TIHOŽITJE ZA TROBENTO	ANSAMBEL MOJMIR SEPE	
TRIJE OBRAZI	ANSAMBEL MOJMIR SEPE	
USPAVANKA	ZORL	
USPAVANKA ZA LANO	BIG BAND RTV SLOVENIJA	CD:MAJDA IN MOJMIR SEPE-S TEBOJ (DECEMBER 2004)
USPAVANKA ZA MRTVE VAGABUNDE	ANSAMBEL MILANA FERLEŽA, PORL	
V NAROČJU	ZORL	
VALETA	PORL	
VEČERNE MISLI	PORL	LJUBEZENSKI PLES
VEDEŽEVALKA	ZORL	
VEDNO NAPREJ	ANSAMBEL MOJMIR SEPE	CD:MAJDA IN MOJMIR SEPE-S TEBOJ (DECEMBER 2004)
VRNI SE ŠE KDAJ V LJUBLJANO	PORL, BIG BAND RTV SLOVENIJA	/; CD:MAJDA IN MOJMIR SEPE-S TEBOJ (DECEMBER 2004)

VZAMEŠ ME V ROKE	PORL, BIG BAND RTV SLOVENIJA	CD:MAJDA IN MOJMIR SEPE-S TEBOJ (DECEMBER 2004)
VZEMI MOJ NASMEH	ZORL	
ZAČNIMO Z BLUESOM	PORL	CD:MAJDA IN MOJMIR SEPE-S TEBOJ (DECEMBER 2004)
ZAIGRAJ NA SRCE	PORL	
ZAKAJ, ZATO	ANSAMBEL MOJMIR SEPE	
ZAPLEŠIVA NOCOJ KOT TISTE DNI	PORL	
ZEMLJA PLEŠE	LJUBLJANSKI JAZZ ANSAMBEL, BIG BAND RTV SLOVENIJA, TAMBURAŠKI ORKESTER DOBREČ, GODBA MILICE,PORL	/; ZLATA ŠESTDESETA SLOVENSKE POPEVKE; CD:TAMBURAŠKI ORKESTER DOBREČ;/; CD:MAJDA IN MOJMIR SEPE-S TEBOJ (DECEMBER 2004)
ZVONČKI IN SPOMINČIČE	ANSAMBEL MOJMIR SEPE	

4.2.4 PESNIKI IN PISCI BESEDIL VOKALNEGA OPUSA MOJMIRJA SEPETA

Dušan Velkaverh
Elza Budau
Gregor Štrniša
Branko Šömen
Ervin Fritz
Tone Pavček
Frane Milčinski Ježek
Igor Torkar
Miroslav Košuta
Evgen Jurič
Smiljan Rozman
Janez Menart
Vinko Möderndorfer
Milan Dekleva
Kajetan Kovič
Alenka Štebe
Svetlana Makarovič
Bogdan Gjud
Srečko Mierdorfer
Niko Grafenauer
Srečko Golob
Lojze Krakar
Aleš Berger
Mile Klopčič
Lado Leskovar
Ivan Minatti
Miša Čermak
Marjan Šneberger
Jože Šmit
Milan Lindič
Žarko Petan
Matej Bor
Aleksander Skale
Peter Arnold
Dane Zajc
Andrej Rozman-Roza
France Prešeren
Daniel Levski

Njegove skladbe so izvajali priznani domači in tuji vokalni izvajalci.

4.2.5 SLOVENSKI PEVCI ZABAVNE GLASBE

Majda Sepe
Marjana Deržaj
Elda Viler
Lado Leskovar
Janko Ropret
Alenka Pinterič
Oto Pestner
Neca Falk
Nino Robič
Eva Sršen
Ditka Haberl
Berta Ambrož
Braco Koren
Beti Jurkovič
Edvin Fliser
Meta Močnik
Ivo Robič
Irena Kohont
Tatjana Gros
Zlata Gašperšič
Alfi Nipič
Andrej Šifrer
Tulio Furlanič
Zoran Predin
Jožica Svete
Janez Bončina Benč
Ivo Mojzer
Metka Štok
Stane Mancini
Rafko Ingolič
Karli Arhar
Franc Korbar
Simona Vodopivec
Frenk Centa
Zvone Kumar
Radovan Novina
Polona Burja
Vladimir Samec
Mira Polanc
Anika Horvat
Nuša Derenda
Alenka Godec
Helena Blagne

Darja Švajger
Ana Dežman
Regina
Irena Vrčkovnik
Sanja Mlinar
Moni Kovačič
Matjaž Jelen
Zoran Predin

4.2.6 ŠANSONJERJI

Vita Mavrič
Frane Milčinski-Ježek

4.2.7 DRAMSKI IGRALCI

Volodja Peer
Janez Škof
Anton Petje
Janez Starina
Vera Perova
Janez Hočevar Rifle
Zlatko Šugman
Duša Počkaj
Brane Ivanc
France Milčinski Ježek
Boris Cavazza
Majda Rohek
Franc Korbar
Tomaž Pipan
Kristjan Muck
Jurij Souček
Miha Alujevič

4.2.8 OPERNI PEVCI

Nace Junkar
Norina Radovan
Branko Robinšak

4.2.9 PEVSKI ZBORI

Mladinski zbor RTV Ljubljana
Zbor OŠ Josipa Broza Tita
Nonet Brda Dobrovo
Vokalna skupina Dust
Vokalna skupina Cantemus

4.2.10 VOKALNE IN VOKALNO-INSTRUMENTALNE SKUPINE

Avia band
Karat
Hazard
Pepel in kri
Bele vrane
Strune
Sistem
Veter
Mladi levi

4.2.11 TUJI IZVAJALCI (PEVCI IN SKUPINE)

Biserka Veletanlič
Senka Veletanlič
Gianni Nazzaro
Jaime Morey
Žarko Dančuo
Zsuzsa Cserháti
Ivo Pattiera
Radojka Šverko
Stuart Gillies
Marinko Mlačič
Arsen Dedić
Frank Schoebel
Jose Marques
Robert Young
Dragan Mijalkovski
Marcela Laiferova
Claudio Villa
Michel Orso
Steve Royal
Don Fardon
Marika Lichter
Dragan Stojnić

Zvonko Špišič
Honey
Glamourpuss
Spinaci

4.2.12 INSTRUMENTALNI SESTAVI

Ansambel Mojmira Sepeta
ZORL – Zabavni orkester radia Ljubljana
PORL – Plesni orkester radia Ljubljana
RORL – Revijski orkester radia Ljubljana
Hannoverski radijski revijski orkester
Big band RTV Slovenija
Simfonični orkester RTV Slovenija
Ritmosimfonični orkester RTV Slovenija
Orkester slovenske policije
Ansambel Francija Puharja
Ansambel Milana Ferleža
Ljubljanski jazz ansambel
Trio Silvestra Stingla
Pihalni orkester Logatec
Ansambel F plus
Godba milice – v času Jugoslavije
Ansambel Jožeta Privška
Tamburaški orkester Dobroč
Tanja Zajc Zupan – citre
Borut Lesjak – klavir

4.3 Festivali

- SLOVENSKA POPEVKA 1962 - 1979
- ŠANSON ROGAŠKA 1980, 1981, 1985, 1986, 1988 – 1990, 2001
- OPATIJA 1966 – 1968, 1973, 1978
- SPLIT 1968, 1973, 1979, 1981
- MELODIJE MORJA IN SONCA 1978 - 1982
- BLEJSKI SRČEK 1989
- PESEM LETA 1967, 1972
- PESEM EVROVIZIJE 1964, 1966
- EVROVIZIJA 1964, 1966
- EMA 1997
- EVROSONG 1997
- ZAGREB 1970
- PRIŠTINA 1971
- BEOGRADSKO PROLEĆE 1972
- VESELA JESEN 1974, 1991
- REVOLUCIJA IN GLASBA 1980
- MELODIJE ISTRE IN KVARNERJA
- KARNEVAL – FEST V CAVTATU PRI DUBROVNIKU
- OTROŠKI FESTIVAL

5. Potek raziskovalnega dela

Za izdelavo raziskovalne naloge smo uporabile različne metode raziskovalnega dela. Lotile smo se **intervjuja** z Mojmirjem Sepetom, ki smo ga izvedle 22. decembra 2006 na njegovem domu v Ljubljani. Intervju je trajal približno štiri ure. Imele smo vnaprej pripravljena vprašanja. Pokazal nam je še nekaj nagrad, ki jih je prejel za svoja dela, in nam z veseljem na klavir zaigral nekaj svojih melodij.

V šoli smo med dijaki vseh letnikov izvedle **anketo** in tako dobile vpogled v poznavanje Mojmirja Sepeta med dijaki naše šole.

Z grafi smo prikazale rezultate naše ankete.

Odločile smo se tudi za izdelavo **dopisov**, ki smo jih poslale nekaterim nekdanjim sošolcem in nekaterim pevcem, s katerimi je Mojmir Sepe sodeloval. Na naš dopis se je odzvalo nekaj njegovih sošolcev. Ti so nam posredovali zanimive prigode in misli, ki so povezane z našo osrednjo osebo.

Pobrskale smo tudi po že obstoječih virih o njem. Kar nekaj podatkov smo našle na **svetovnem spletu**, v množičnih občilih, kot so **časopisi, revije, televizija, radio**, in poiskale nekaj notnih zapisov njegovih skladb. Pregledale smo tudi **arhiv naše šole** in **Radia Slovenija**.

5.1 Anketa

Anketa je anonimna, njene rezultate pa bomo uporabile za izdelavo raziskovalne naloge o Mojmirju Sepeu.

Hvala za sodelovanje, Alja Cestnik, Tina Uršič in Mojca Bitenc.

ANKETNI LIST:

Spol: M Ž

Razred:

1. Si že slišal za ime Mojmir Sepe?

- a) DA
- b) NE

2. Katero gimnazijo je obiskoval?

- a) Ljubljana – Bežigrad
- b) I.gimnazija v Celju
- c) II.gimnazija Maribor

3. Katero delo je njegovo?

- a) Spomin
- b) Med iskrenimi ljudmi
- c) Ne ni res

4. Kateri instrument igra?

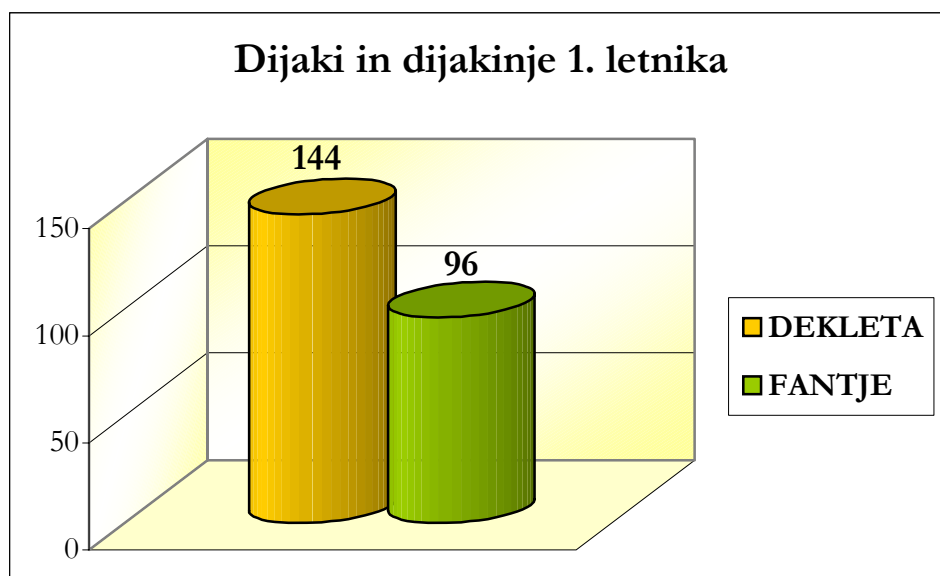
- a) trobenta
- b) klarinet
- c) violina

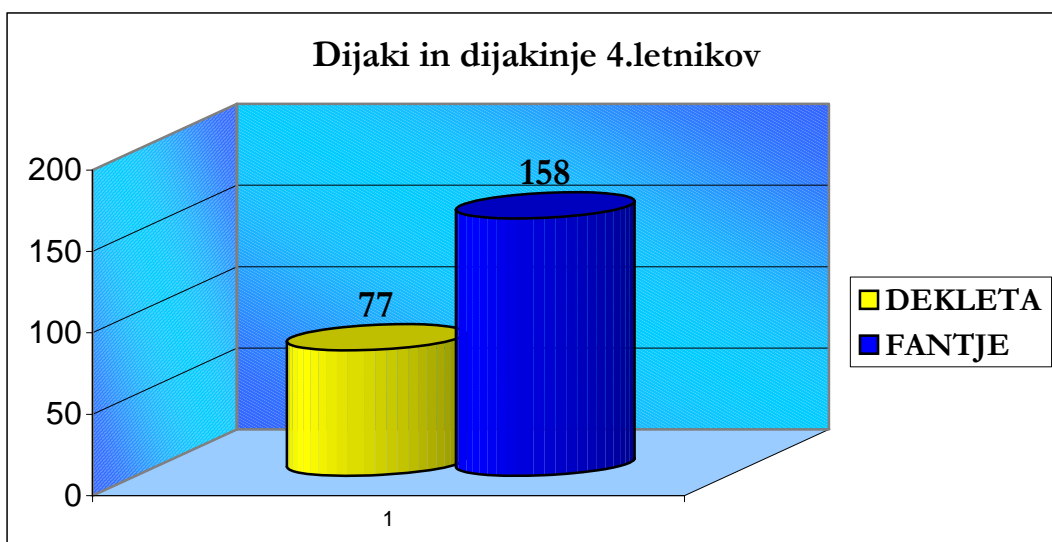
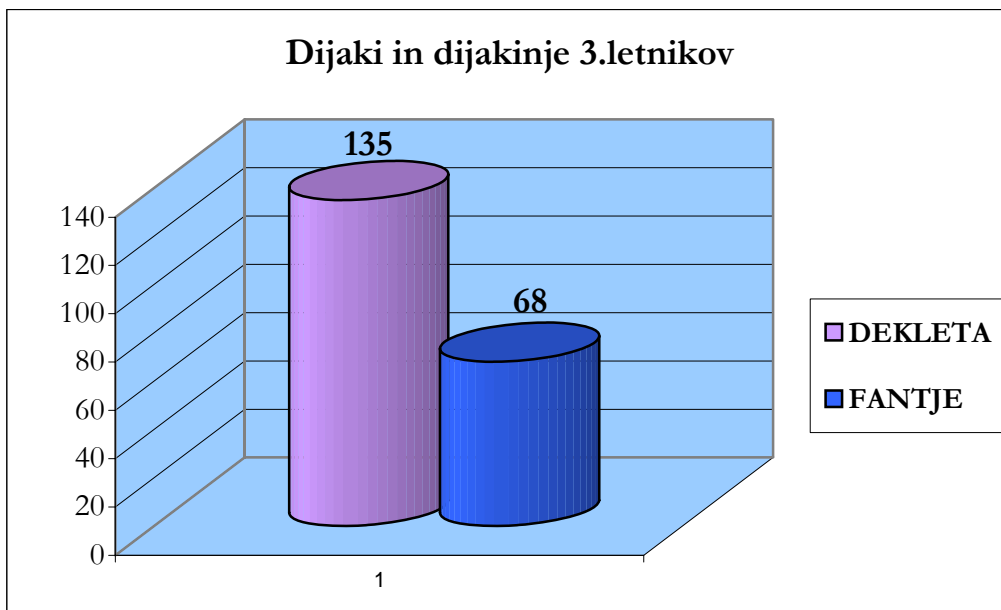
5. Kje trenutno živi?

- a) v Ljubljani
- b) v Celju
- c) v Mariboru

5.1.1 Rezultati ankete

5.1.1.1 REZULTATI ANKETE MED DIJAKI VSEH LETNIKOV

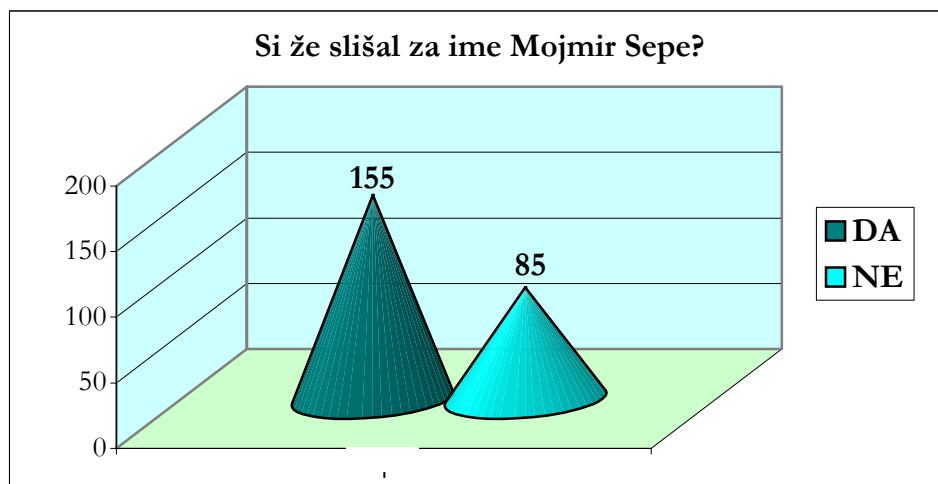

Pri anketi so sodelovali vsi štirje letniki. Anketiranih je bilo več deklet kot fantov.

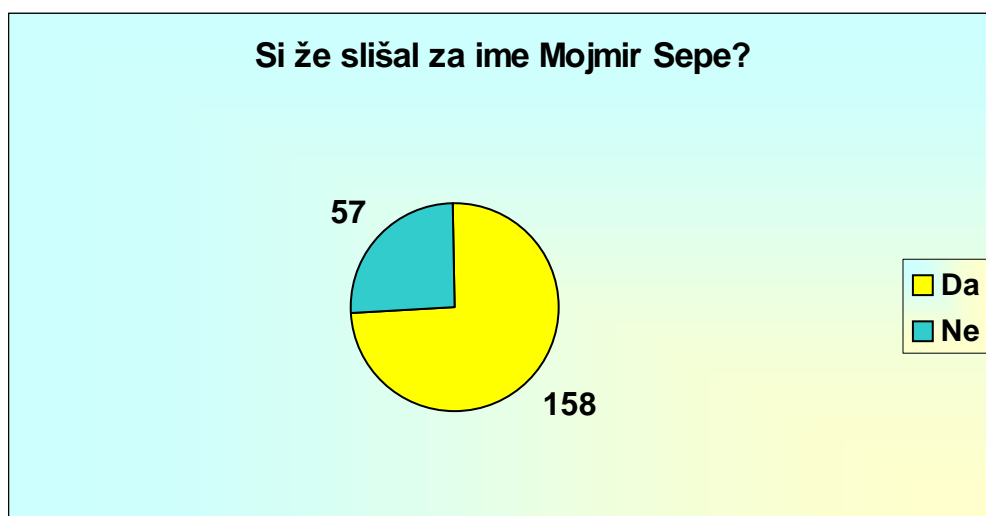
Vseh skupaj torej 240 dijakov prvih letnikov, 215 dijakov drugih, 203 tretjih in 235 dijakov četrth letnikov. Poudariti pa moramo, da to niso vsi dijaki prvih letnikov, saj jih je nekaj manjkalo.

5.1.1.2 PRIMERJAVA REZULTATOV VSEH LETNIKOV PRI PRVEM VPRAŠANJU

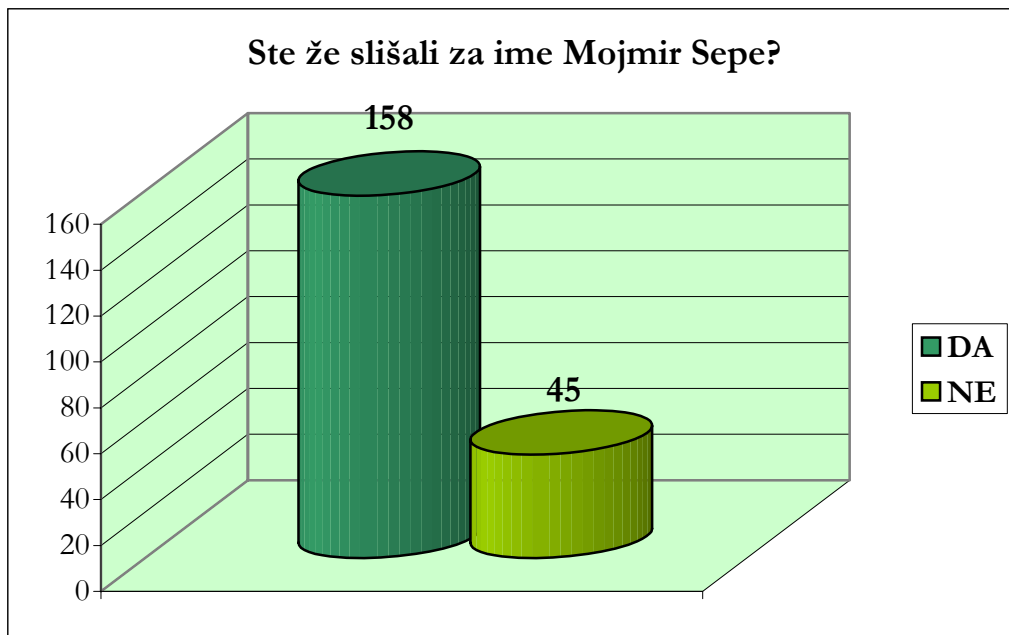
1. letniki

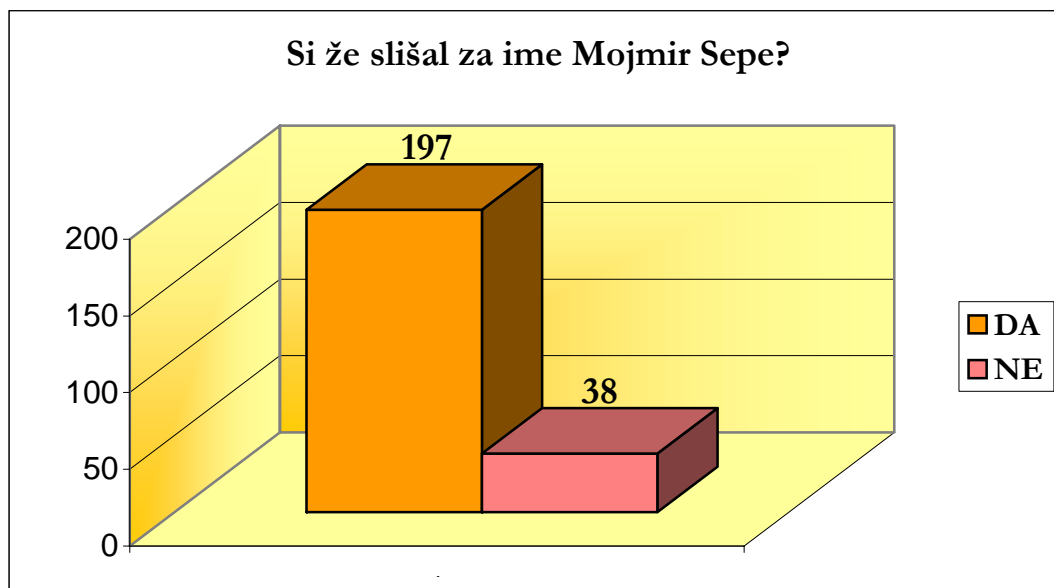
2. letniki

3. letniki

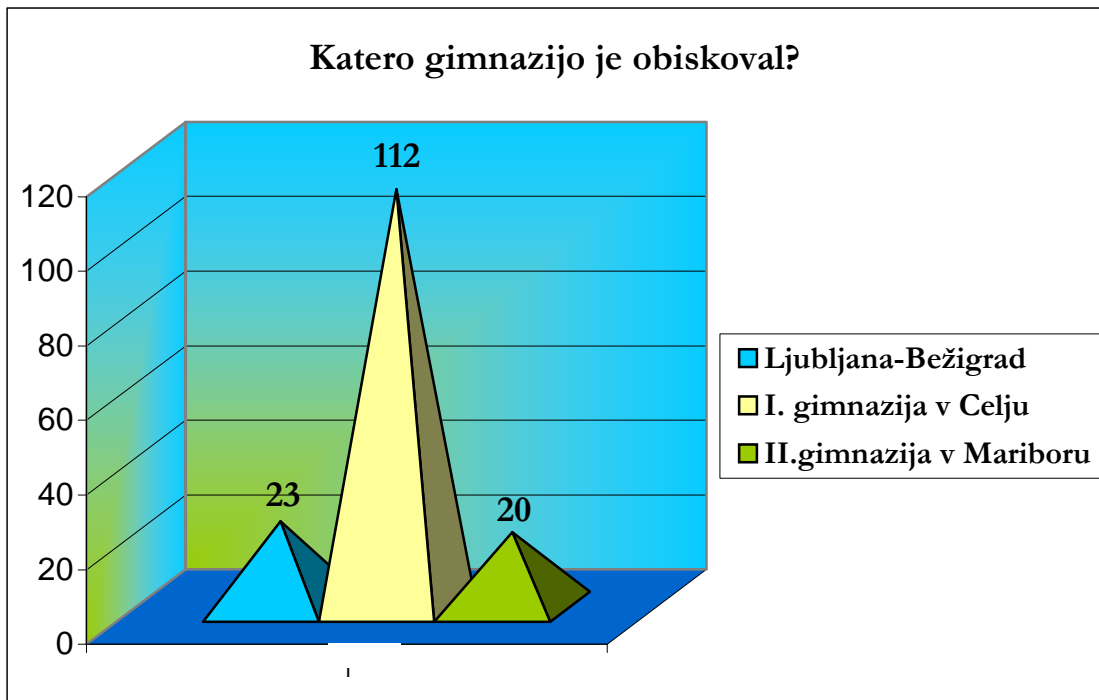
4. letniki

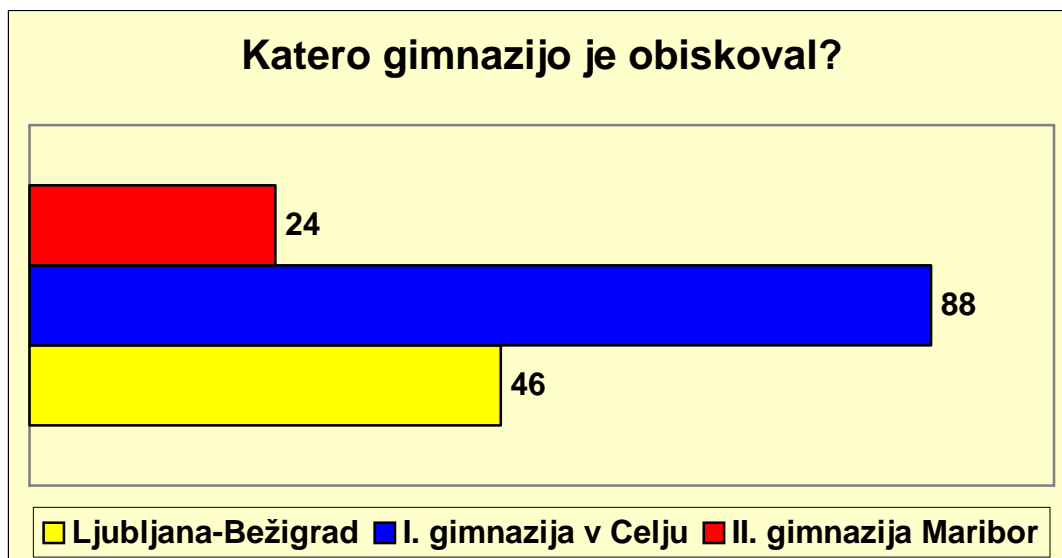
Rezultat, ki smo ga dobile pri tem vprašanju, nas je zelo presenetil. Predvidevale smo, da je poznavanje Mojmirja Sepeta med dijaki boljše, kot pa se je naposled izkazalo. Iz rezultatov je razvidno, da dijaki četrtil letnikov veliko bolje vedo, kdo je Mojmir Sepe, kot dijaki nižjih letnikov.

5.1.1.3 PRIMERJAVA REZULTATOV VSEH LETNIKOV PRI DRUGEM VPRAŠANJU

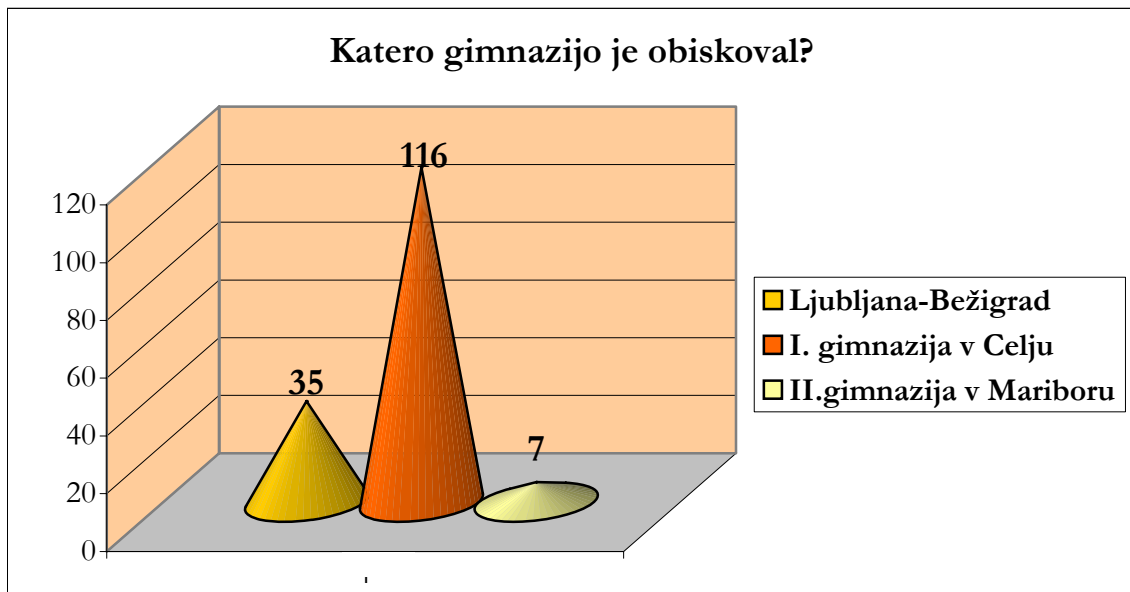
1. letniki

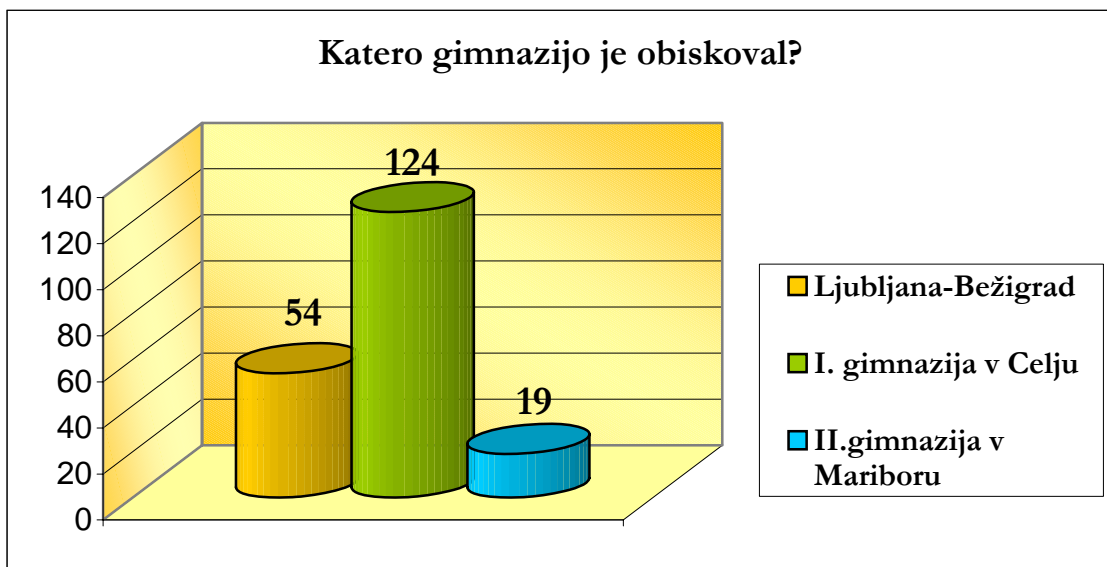
2. letniki

3. letniki

4. letniki

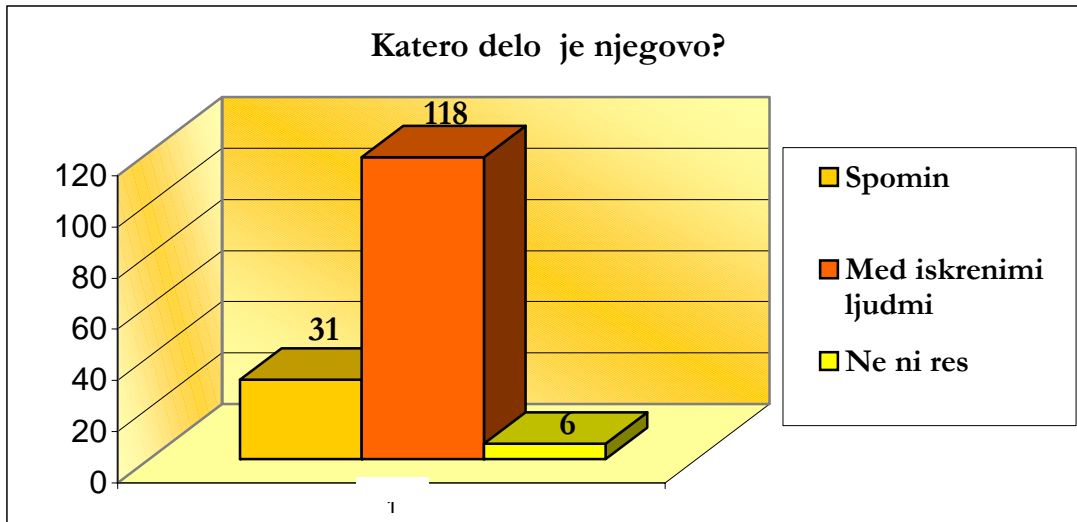

Pravilen odgovor: **I. gimnazija v Celju**

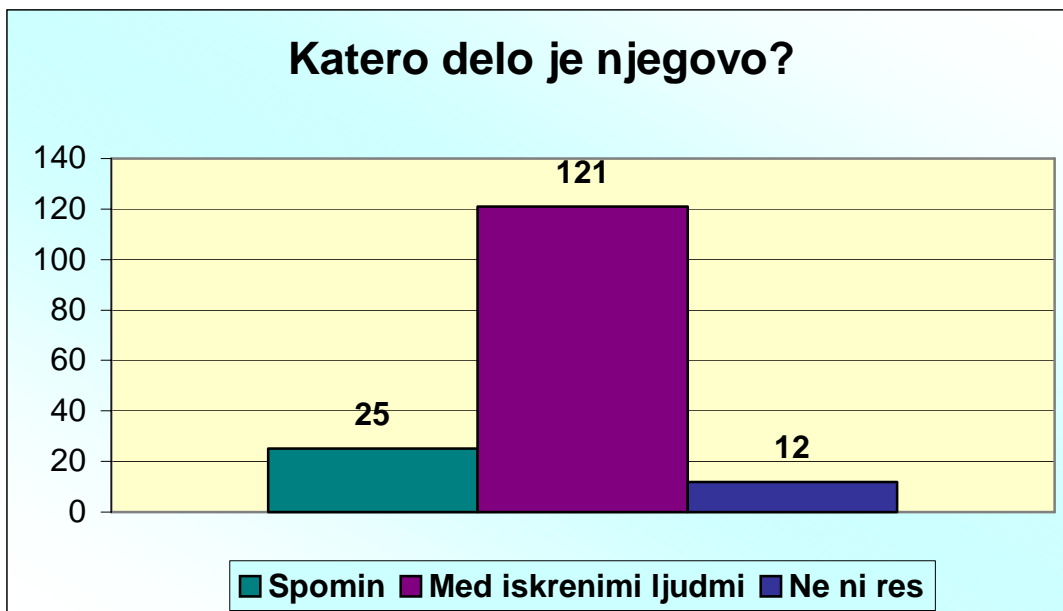
Pri tem vprašanju smo že vnaprej pričakovale tak rezultat, saj bi lahko dijaki že iz samega namena naše ankete sklepali, da je nekako povezan z našo gimnazijo. Pojavila so se odstopanja med razredi. Za našo gimnazijo se je pri vseh letnikih odločilo približno enako število dijakov, pri drugih odgovorih pa se rezultati po letnikih razlikujejo.

5.1.1.4 PRIMERJAVA REZULTATOV VSEH LETNIKOV PRI TRETJEM VPRAŠANJU

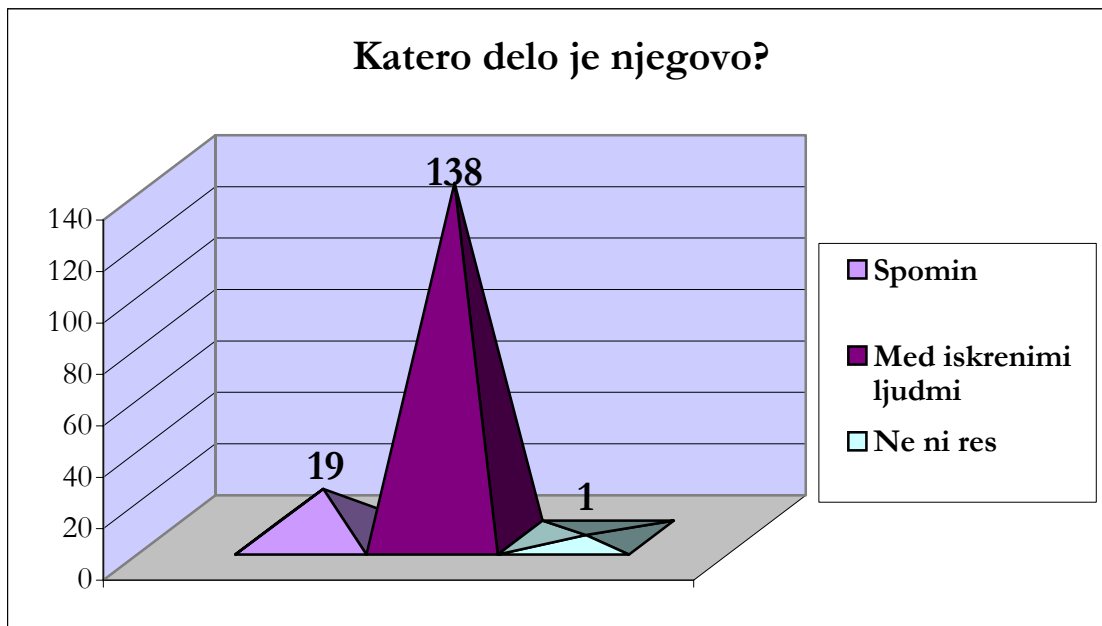
1. letniki

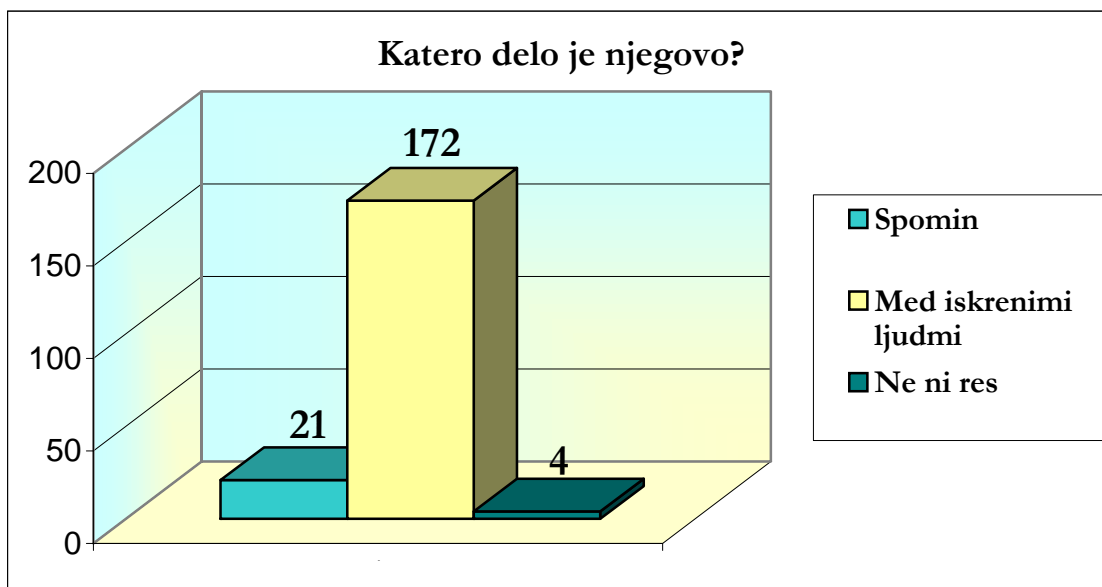
2. letniki

3. letniki

4. letniki

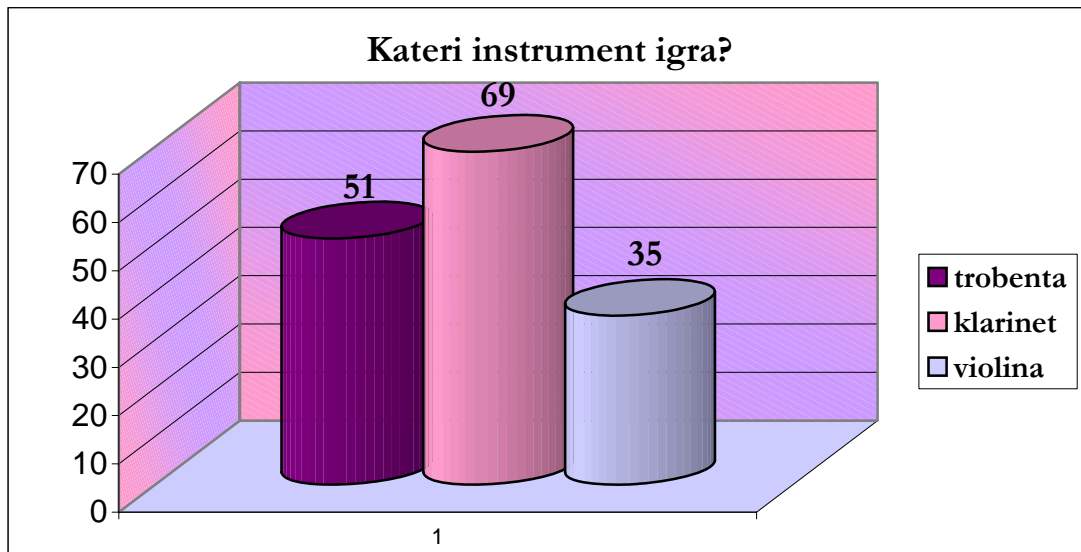

Pravilen odgovor: **Med iskrenimi ljudmi**

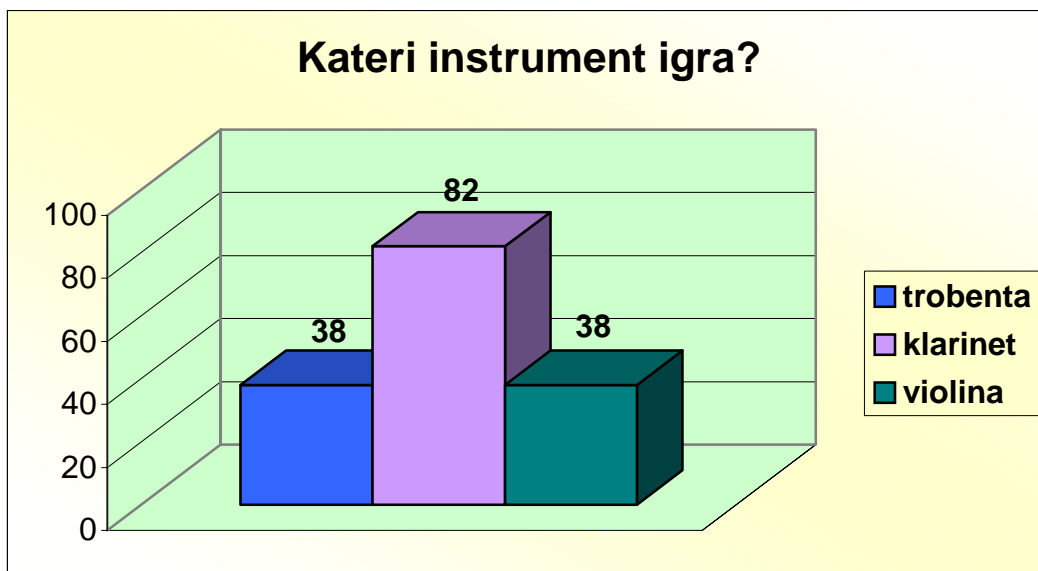
Rezultate tega vprašanja smo pričakovale, saj je pesem Med iskrenimi ljudmi zelo znana. Veseli nas, da naši dijaki poznajo te zimzelene melodije, ki še danes velikokrat zazvenijo iz radijskih sprejemnikov.

5.1.1.5 PRIMERJAVA REZULTATOV VSEH LETNIKOV PRI ČETRTEM VPRAŠANJU

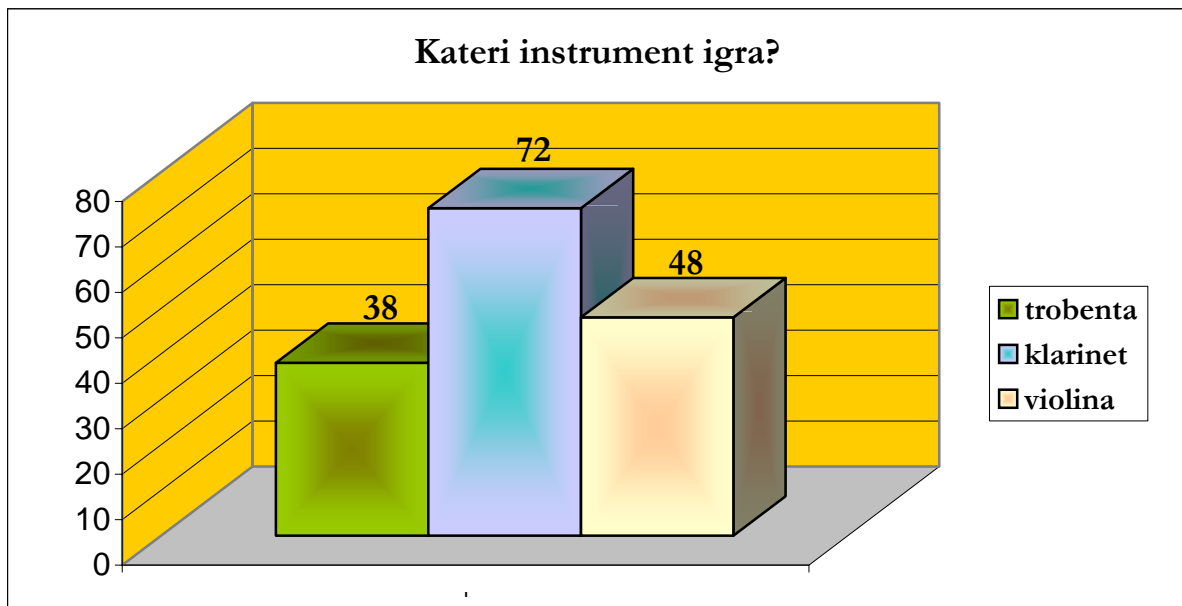
1. letniki

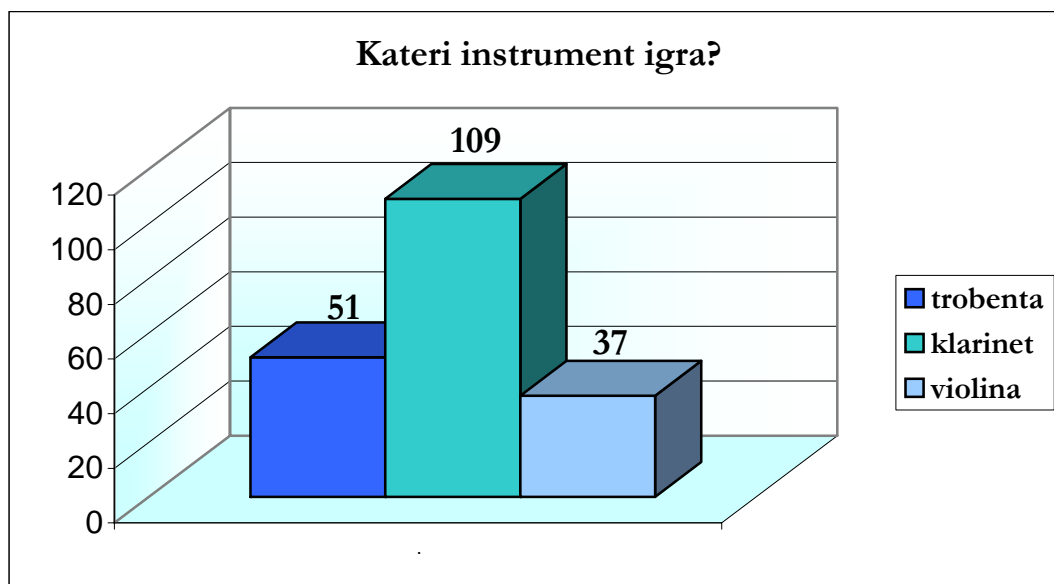
2. letniki

3. letniki

4. letniki

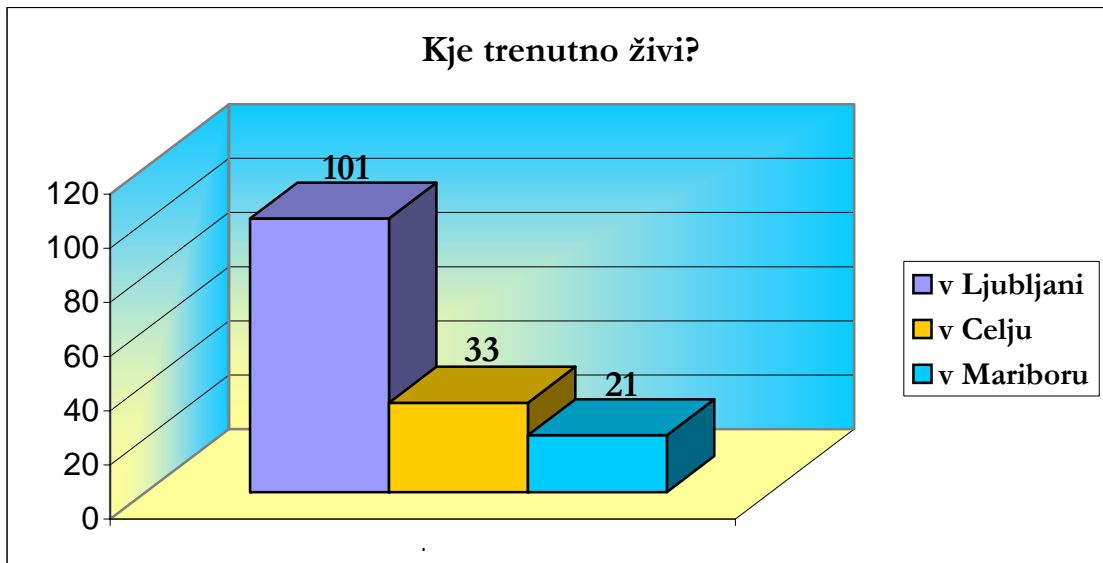

Pravilen odgovor: **trobenta**

Predvidevale smo, da bodo učenci pri tem vprašanju večinoma kar ugibali, saj je od njih težko pričakovati, da bi poznali pravilen odgovor. Zanimivo je, da smo pri anketiranju večkrat slišale komentar: »Trobente pa že ne igra.« Med odgovori v vseh letnikih prevladuje klarinet, ki mu v prvem, drugem in četrtem letniku sledi trobenta, v tretjem pa violina.

5.1.1.6 PRIMERJAVA REZULTATOV VSEH LETNIKOV PRI PETEM VPRAŠANJU

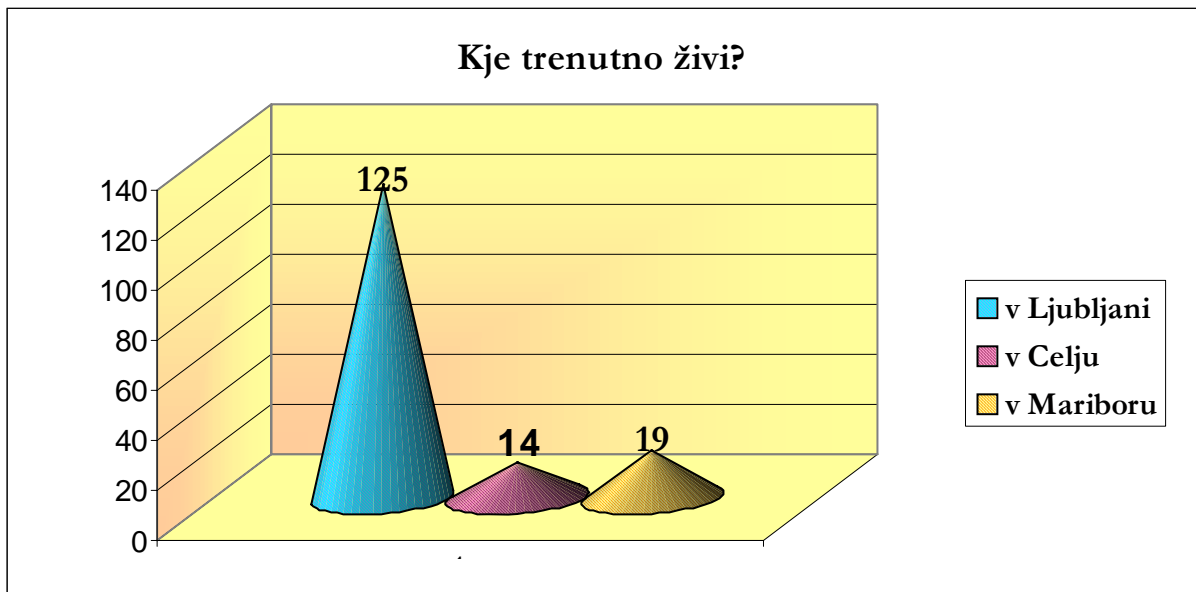
1. letniki

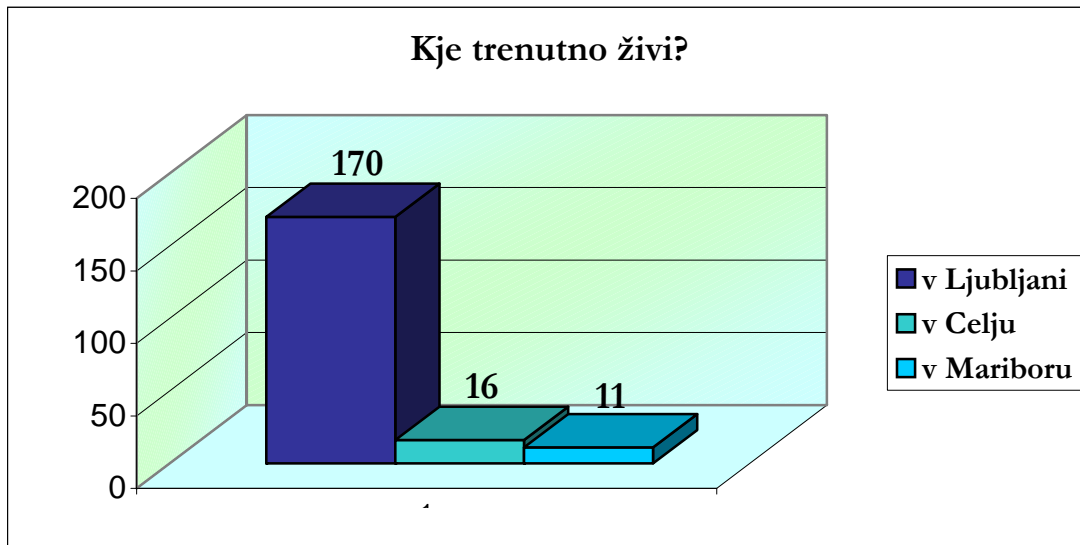
2. letniki

3. letniki

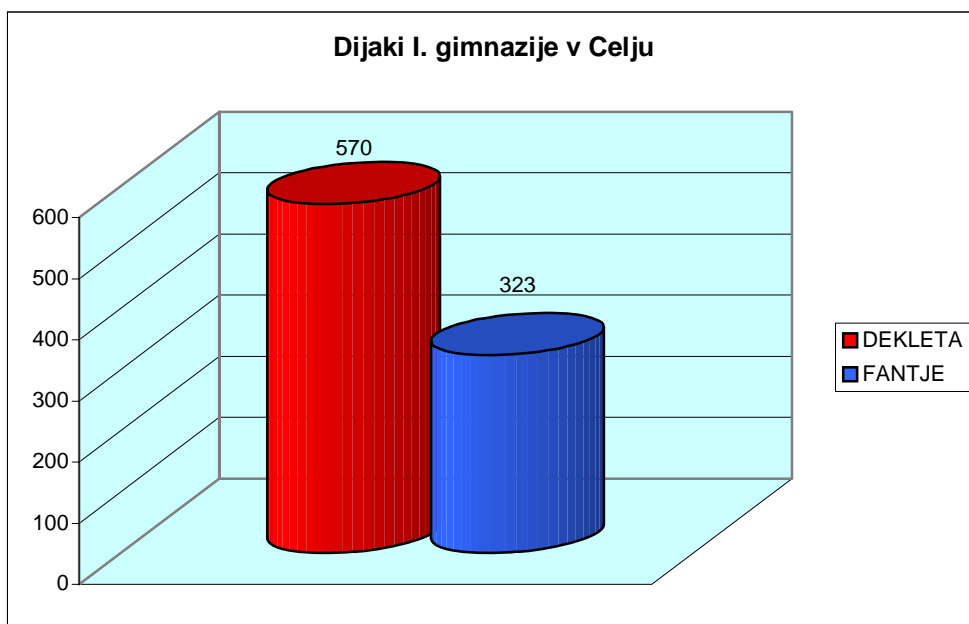
4. letniki

Pravilen odgovor: **v Ljubljani**

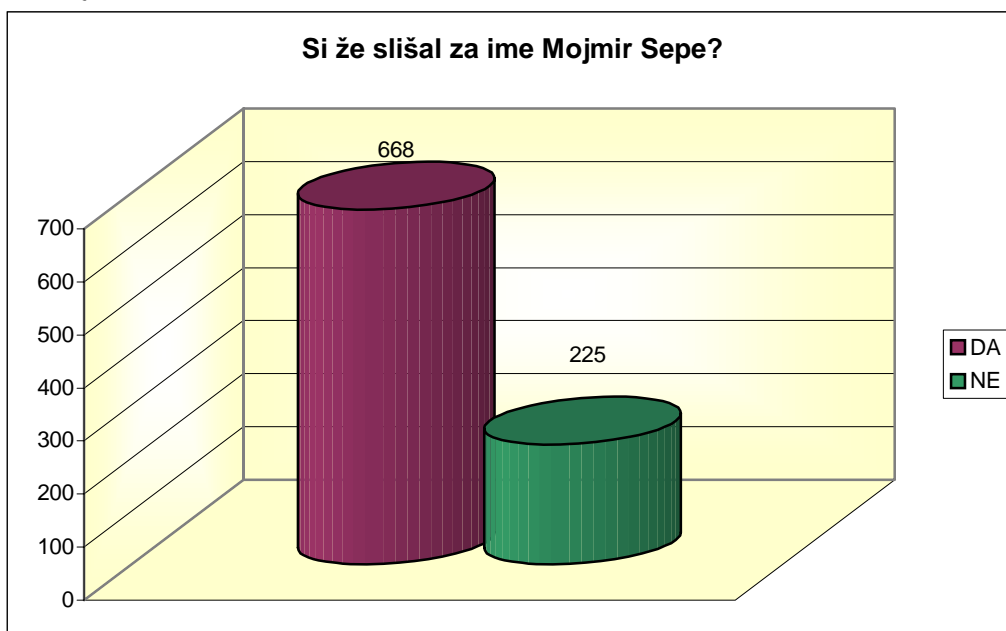
Večina dijakov je odgovorila pravilno, kar smo tudi pričakovale. Kot Celjana bi ga najbrž dobro poznali. Nekateri dijaki prvih in četrth letnikov so menili, da živi v Celju, dijaki drugih in tretjih pa, da živi v Mariboru.

5.1.2 SPLOŠNI PREGLED REZULTATOV ANKETE

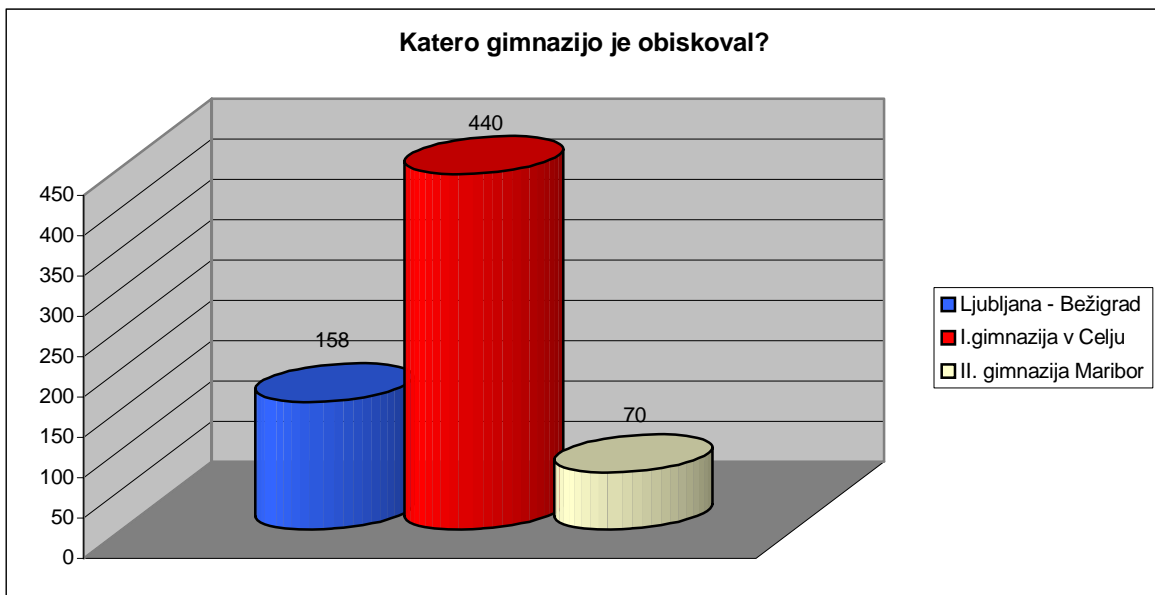
Anketiranih je bilo 570 deklet in 323 fantov na I. gimnaziji v Celju., vseh skupaj torej 893.

1. vprašanje

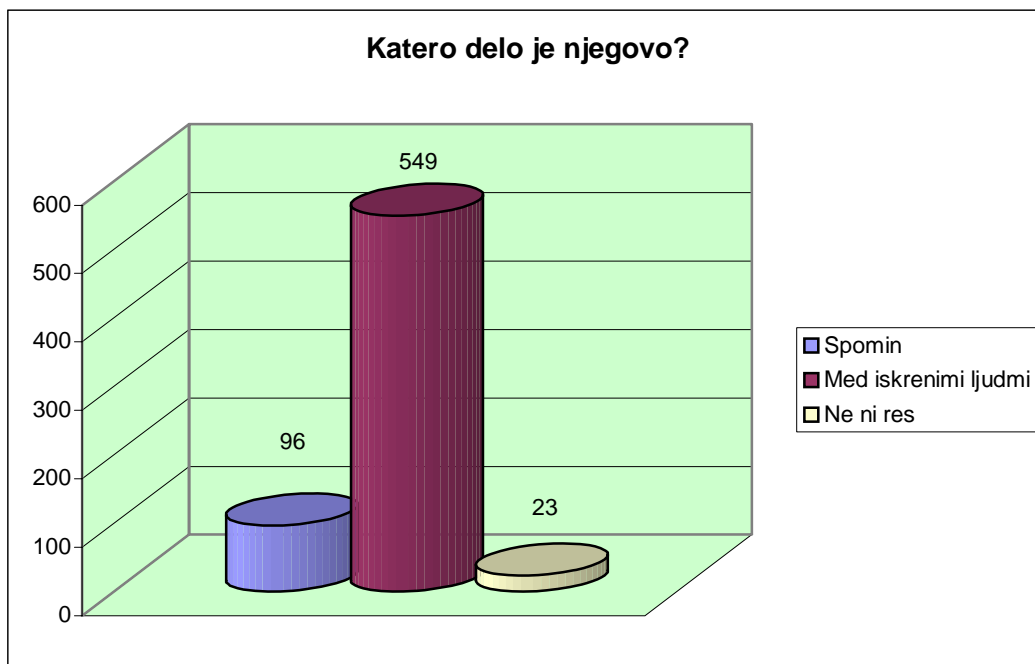
Ime Mojmir Sepe pozna 668 dijakov I. gimnazije v Celju, 225 dijakov pa tega imena ne pozna. Odstotek tistih, ki ga ne poznajo (25 %), se nam zdi velik. Tega nismo pričakovale, saj smo menile, da Mojmirja Sepeta poznajo skoraj vsi.

2. vprašanje

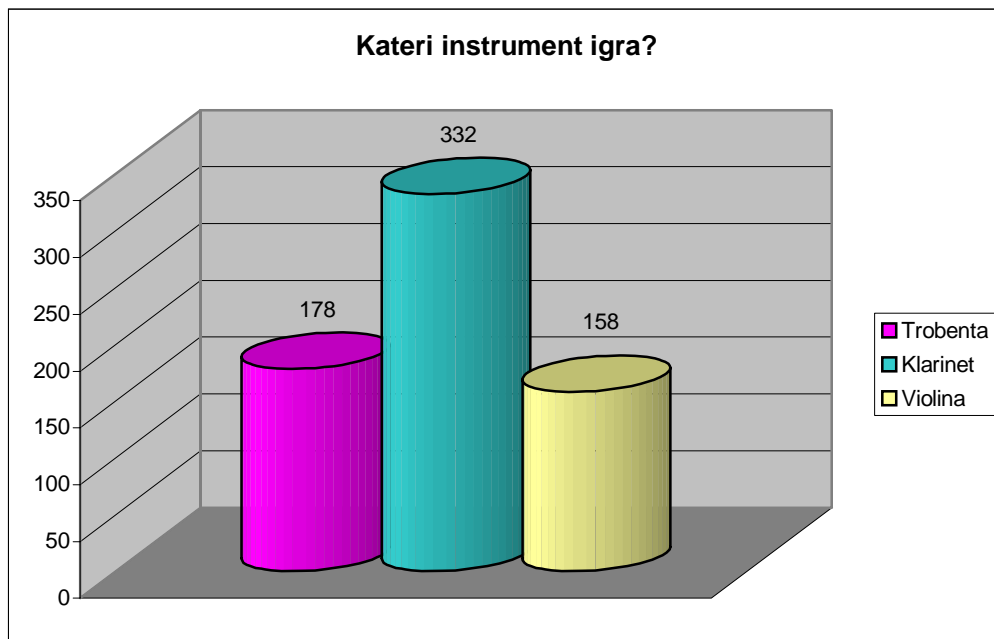
Na to vprašanje je pravilno odgovorilo 440 učencev (65.8 %) . Sledijo tisti, ki menijo, da je Mojmir Sepe obiskoval Gimnazijo Bežigrad Ljubljana (23,7 %). Najmanj (10.5%) se jih je odločilo za odgovor, da je obiskoval II. gimnazijo Maribor.

3. vprašanje

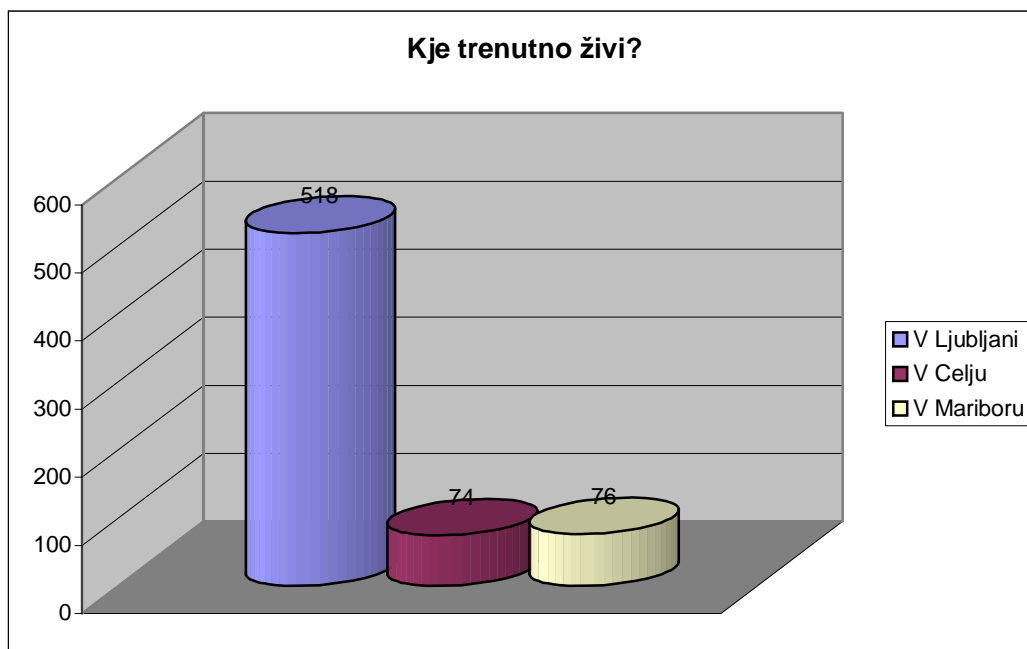
Rezultate tega vprašanja smo pričakovale, saj je pesem Med iskrenimi ljudmi zelo znana.

4. vprašanje

Dijaki naše gimnazije so si enotni, da Mojmir Sepe igra klarinet, kar pa ni pravilen odgovor. Razlike v odgovorih, da igra trobento in violino, so minimalne.

5. vprašanje

Rezultat tega vprašanja nas ni presenetil, saj smo tak odgovor pričakovale.

5.2 Intervju z Mojmirjem Sepetom

Slika 13: Mojmir Sepe, leta 2003, vir: knjiga Znameniti Celjani

1. Ste ljubezen do glasbe podedovali oziroma so se tudi starši in sorodniki ukvarjali z glasbo?

Moja mama je bila precej povezana z glasbo. Bila je učiteljica in je seveda imela glasbo zelo rada, pa tudi pela je zelo dobro. Sodelovala je v raznih učiteljskih zborih. Delala je v Ljubljani, kjer je stari gospod Hobat vodil pevski zbor, ona pa je tam pela. Kot učiteljica je morala poučevati tudi petje. Usposobljena je bila za poučevanje osnov glasbe. Moj oče Franc Šifrer je bil operni pevec, ki je več ali manj hodil po celem svetu, zato sta se z mojo mamo zelo pozno poročila. Mama je bila takrat stara približno sedemdeset let, tako da se pišem po mami, saj sem bil takrat že odrasel, star trideset let. Oče je bil profesionalec, operni pevec. Toda najprej je obiskoval trgovsko akademijo na Dunaju, potem pa je bil poslovodja v Celju pri Stermeckem – to je bila trgovska hiša, zelo napredna, imeli so že takrat, pred vojno, okoli leta 1930, kataložsko prodajo. Tam sta se z mamo spoznala, toda kmalu je oče dobil angažma v Pragi in je seveda šel tja, zato se nam je življenje spremenilo. Ni ostal v Celju, videvali smo se vsako leto, dokler se po vojni ni vrnil v Ljubljano, kjer je bil profesor na akademiji in nekaj let celo rektor Akademije za glasbo. Takrat sta se z mojo mamo le vzela, toda kmalu je resno zbolel in umrl.

2. Kdaj se je v vas prebudila ljubezen do glasbe in kakšni so vaši spomini na tisti čas?

Z glasbo sem bil čisto obseden. Spominjam se, da sem včasih šel z mamo v kako kavarno ali salonček, kjer so bili orkestrčki, mahal sem zraven in šel glasbenikom močno na živce. Že od vsega začetka, odkar pomnim, sem bil navdušen nad glasbo. Teta me je nekoč peljala na Nebotičnik, kjer je igrala neka zasedba. Kar tam bi bil. Ko mi je bilo šest let, sem začel na klavirju doma sam nekaj improvizirati. Začel sem pisati prve skladbice in si nekaj izmišljevati in vsi so bili ganjeni, ko sem igral, tako da so me kmalu dali učiti klavir v glasbeno šolo v Celju, seveda še pred vojno. Ker pa mi kot mnogim začetne vaje niso nič dišale in je moja fantazija seveda delala čisto drugače, kot pa je bilo potrebno, mi je bilo učenje prav dolgočasno, Nekako sem le prebrodil tiste ure.

3. Zakaj ste svoje življenje posvetili glasbi?

Ker se mi je vedno zdelo, da bi samo v glasbi lahko bil ustvarjalen. Nisem bil ne matematik ne fizik ne praktičen človek, nič me ni pretirano zanimalo, mogoče šport. Ukvarjal sem se z lahko atletiko – Kladivar je bil po vojni kar močan klub. Tam smo tekali, določen sem bil za tek na sto metrov in sem imel kar dobre rezultate za tiste čase, no, teh uspehov je bilo malo. Drugače me je več ali manj zanimala samo glasba. Od vsega začetka sem vedel, da se bom posvetil glasbi, druge stvari me niso zanimale.

4. Zakaj ste se odločili za celjsko gimnazijo?

Ker sem tam živel. To so bili predvojni časi, potem je prišla tista huda druga svetovna vojna in hudi časi po njej. Pred vojno sem hodil v osnovno šolo, kjer je moja mama učila. Obiskoval sem prvi razred gimnazije. Vendar je aprila Nemčija zasedla Slovenijo in Jugoslavijo. Prišli so nemški vojaki in ilegalno smo bežali čez mejo. Mama me je peljala v Ljubljano, ker so se nam zdeli Italijani malo bolj prijazni od Nemcev. Toda moja mama ni imela nobene možnosti dobiti zaposlitve. Bila je zavedna Slovenka in po vrhu še učiteljica, zato ji Nemci niso dali službe, čeprav jo je iskala. Šli smo ilegalno čez mejo, tam nekje pri Litiji, nekje pri Jesenicah smo »prišli ven«. Tam nas je čakal lojtrski voz in tako smo prišli v Ljubljano. Tam je živela teta, sestra mojega očeta, ki je bila profesorica. Bil sem pri njej in končal prvo in drugo gimnazijo. Mama se je seveda vrnila v Celje, kjer je dobila bedno nemško podporo, ki so ji rekli »Schufangehoerige«. Dobili so jo ljudje, ki naj bi jih ščitili, nato pa so ji zagrozili, da ji bodo to podporo odpravili, če me ne pripelje nazaj, ker so po fotografiji ugotovili, da sem arijski tip, kar je bila popolna bedarija. Zato je mama morala očeta spet prositi, da me je – takrat je pel v Nemčiji – prišel iskat v Ljubljano. Vem, da smo se vozili dva dni, ker je bila cesta zaprta. Morali smo do Kranja in Jesenic, potem na Prevalje in po Savinjski dolini do Celja. Po dveh dneh sem prišel v Celje in rešil mamo, da je spet dobila tisto podporo. Tako sem ostal v Celju. Ker pa nisem znal besede nemško, sem moral ponavljati drugi razred. Nekako sem se izognil tistemu hudemu ponemčenju – vsi sošolci so imeli takrat že čisto tuja imena: Hansi pa Johani ipd. Nemci so imeli svoj sistem poimenovanja, jaz pa sem prišel

na novo in so name pozabili. Tako sem ostal Mojmir, a vedno so me spraševali: »Was ist das ein Name Mojmir?« Spremenili mi ga pa niso. Moral bi biti Meinfrid ali kaj podobnega, ampak ostal sem Mojmir. Spominjam se, da jim je šlo to zelo na živce, toda tako so me morali klicati do konca vojne. Vmes sem bil kurir, partizan, ilegalec. To se mi je zdelo krasno: prvič, bili smo zavedni, in drugič, zdelo se mi je, da imam fantastično karlmajevsko življenje. Bilo je super.

- **Kateri so bili vaši sošolci/sošolke (s katerimi bi lahko še danes navezali stik)?**

Naš razred je bil mešan. Čisto dobro se ne spominjam, toda mislim, da sem v osnovni šoli hodil v isti razred z Milošem Mikelnom, pisateljem. Potem so se najina pota čisto razšla, ko sva se pa spet srečala, sva obudila staro prijateljstvo. V šolo nisva več hodila skupaj. Veste, zamenjal sem veliko sošolcev in v Ljubljani sem imel dve leti čisto druge prijatelje. Vem, da je bil moj razrednik na Rakovniku Janko Moder, slavni prevajalec. Nekaterih sošolcev se sicer spominjam po obrazih, po imenih pa ne. V Celju so bili pa spet drugi sošolci, po vojni, ko so Nemci bili pregnani, se je razred spet drugače formiral. Prišli so novi, mogoče tudi taki, ki so svoje študije zaradi partizanščine prekinili in so morali nadaljevati šolanje. Seveda pa sem še danes prijatelj z nekaterimi sošolci: s Predanom, kritikom, z Vladimirjem Bracem Mušičem, ljubljanskim arhitektom, Čanžkom, ki se je zadnje čase posvetil politiki. No, imam lepe spomine na sošolce. So pa bili takrat čudni časi. Začel se je informbiro. Najprej smo morali hvaliti Ruse, potem pa kar sovražiti. Ta moja gimnazija je bila precej turbulentna.

- **Kateri so bili vaši učitelji?**

Spoznal sem nekaj krasnih ljudi. Tine Orel je bil ravnatelj, sicer ni učil, ampak vem, da je bil krasen človek, pameten, celo preveč za učitelja. Slovenščino me je učil Stane Suhadolnik, tudi krasen profesor, ruščino neka dama, spominjam se, da smo ji rekli Tučka Zalataja (Vera Miloš op.avtoric), pravega imena se ne spominjam, angleščino nas je učila Sonja Pestotnik, žena inženirja Pestotnika. Še danes imam nekaj teh ljudi pred sabo, je pa res, da spomini že malo pešajo in se vseh ne morem spomniti.

5. Kakšne glasbene spodbude ste dobili na gimnaziji?

Nič kaj posebnega. Takrat sem se začel ukvarjati z džezom in zaljubljen sem bil vanj. Radio sem poslušal noč in dan. Džez je bil takrat nekaj nezaželenega, da ne bom rekel prepovedanega, predvsem na glasbeni šoli je veljal za nekaj strašnega. Velike spodbude nisem dobil, čeprav sem imel zelo dobro profesorico za klavir, Žulj se je pisala. Prej je bila nuna, potem je bila profesorica, bila je čudovita gospa, vendar skrajno resna, predana poučevanju in silno stroga, z mano pa še posebno, ker sem bil kar nekako nadarjen. Če so bile to spodbude, ne vem, niso mi bile pisane na kožo, vse je bilo tako šolsko. Pozneje smo organizirali akademijo, da smo nabirali denar, bilo je v sedmi ali osmi gimnaziji, za končni izlet naše šole. Organizirali smo neko prireditev z recitacijami, imel sem pevski zborček, ki so

ga sestavljali moji sošolci. Napisal sem neko skladbico za klavir, tako romantično, zdi se mi, da je bil naslov Ciklame. Takrat sem igral že trobento. Mama mi je omogočila, da sem si kupil inštrument. Od šestnajstega leta sem igral trobento in sem bil kar uspešen. Učil sem se dva inštrumenta. Poleg tega smo imeli orkester Veseli študenti. Takrat je bil v Celju že orkester Žabe, ki še danes obstaja, v njem so igrali starejši Celjani, v našem orkestru pa študentje. Nekateri so študirali v Zagrebu, drugi v Ljubljani, dobivali smo se ob koncu tedna in igrali. Pridružilo se nam je tudi nekaj gimnazijcev. Že takrat sem napisal nekaj aranžmajev. Bilo je res »lušno«, vsaj z zabavnoglasbenega stališča. Drugače se pa ni dogajalo nič posebnega. Imel sem nekaj dela z glasbeno šolo, ker je bilo veliko produkcij.

Slika 14: PORL , Mojmir Sepe je tretji z leve, leta 1958, zasebni arhiv Mojmirja Sepeta

- **Kakšen je bil pouk glasbe?**

Redno sem hodil h klavirju in pridobil sem si neka teoretična znanja. Trobento me je učil zelo prijazen gospod, ki je poučeval tudi citre, flavto, trobento in harmoniko, ne pa violine in klavirja. Pouk pri njem ni bil tako zelo strokoven, naučil me je osnov, naprej sem se moral pa truditi kar sam.

- **Kakšni so vaši spomini na profesorja Egona Kuneja?**

Bil je zelo pomemben človek. Nikoli nisem bil član njegovega zbora, čeprav me je nekajkrat povabil, da sem igral klavir. Z njim nimam posebnih izkušenj, vem pa, da sva sodelovala. Kadar so bile na sporedu himne, sem spremljal zbor na klavirju in tudi pel. Moja mama ga je dobro poznala, seveda, saj je bila Celjanka. Mislim, da je očeta, ko je imel solističen koncert v Celju,

spremljal na klavirju. Ta koncert je bil v Narodnem domu. Na profesorja Kuneja imam lepe spomine.

- **Kateri inštrument vam je najbolj pri srcu?**

Takrat sem bil zaljubljen v trobento, klavir sem pač moral igrati. Toda igral sem ga zato, ker sem ga moral, trobento pa sem igral iz čistega veselja. To je bilo za tiste čase strašno, saj je trobenta izzivala veliko grdih pogledov.

- **Je šola organizirala kakšne glasbene prireditve, na katerih ste nastopali?**

Šola, ne vem. Igrali smo na plesnih vajah, da pa bi prav šola organizirala kakšne prireditve, se ne spominjam, glasbena šola je imela glasbene produkcije, tam sem moral igrati neke Chopinove valčke in podobno – nič posebnega.

- **Ste se udeleževali prireditev v domačem kraju?**

Seveda, predvsem smo bili okoli leta 1947 dejavni z Veselimi študenti. Igrali smo na silvestrovo. Potem so me kot trobentača začeli vabiti tudi v tuje orkestre, če se je pokazala potreba, sem moral, na primer, v Mariboru nadomestiti nekoga, ki je manjkal. Z Veselimi študenti smo leta 1947 igrali v Opatiji v elitnem hotelu Slavija. Problem pa je bil, da smo znali le štiriindvajset skladb in s ponavljanjem smo kar hitro izčrpali svoj repertoar, ples pa je trajal kar od osmih do pol dvanajstih. Ko so organizatorji opazili, da že tri dni igramo iste skladbe, so nas dali v avtobus in poslali v Lovran, kjer smo igrali tri dni, nato pa spet nazaj v Slavijo in tako so se po štirinajstih dneh naveličali in smo šli domov: prav neverjetno! »Pogruhtali« so, da smo »amaterčki«.

- **Ste se udeležili kakšnih tekmovanj?**

Ne da bi vedel. Ne, ni bilo tega takrat. Avdicije so bile za Adamičev orkester, po maturi pa sem bil v radijskem orkestru.

6. Ste hodili v glasbeno šolo tudi po gimnaziji?

Po gimnaziji sem šel na akademijo. Študiral sem klavir in trobento, in priznati moram, da nisem niti klavirja niti trobente končal. Zanimale so me čisto druge stvari, sem pa hodil na akademijo tri ali štiri leta.

- **Ste se kdaj šolali ali izpopolnjevali v tujini?**

Ne, ni bilo takrat še tega, bili smo še zelo izolirani. Živeli smo v hudem političnem sistemu, pozneje, ko je režim nekoliko popustil, smo bili pa že odrasli.

7. Kdaj ste se začeli poklicno ukvarjati z glasbo?

Kmalu po maturi, ko sem začel igrati v Big bendu. Leta 1949 sem postal prvi trobentač in od takrat sem poklicni glasbenik.

Slika 15: Jazz ansambel Mojmirja Sepeta, Mojmir Sepe je prvi z desne, Bled, leta 1960, vir: zasebni arhiv Mojmirja Sepeta

8. Ste radi poslušali radio in plošče? Kaj konkretno? Kaj pa najraje poslušate danes? Kateri izvajalec vam je najljubši? Katera zvrst in slog glasbe vas je takrat najbolj zanimal?

Da, zelo rad sem poslušal. Brez tega ne gre. Takrat plošč še sploh ni bilo, imeli smo žive oddaje z orkestrom. Dvakrat na teden je orkester igral v živo, direktno v eter, ob 10.30 zvečer. Potem so počasi prišli magnetofoni in prve plošče. Radio sem poslušal noč in dan. Da ne govorim o filmih – Ples na vodi, recimo. To so bili filmi, ki so bili narejeni sijajno, bleščeče in z odličnimi orkestri (Harry James in Hubert, latinskoameriški orkester). Te filme sem zelo pogosto gledal, melodije pa smo si prepisovali in aranžirali, da smo potem lahko igrali, ker plošč ni bilo. Tudi note smo prepisovali kar direktno z radia, tako so nastale cele knjige not.

Danes imam najraje ... tega vam ne bi mogel natančno povedati. Predvsem se mi zdi, da je glasbe preveč. Zelo rad poslušam klasično glasbo, ki me nekako »boža«. Pa seveda džez, iz te vode ne morem. Včasih smo bili zaljubljeni v Billyja Holidayja, še danes ga imam rad. Frank Sinatra, ja, ko je bil na vrhuncu, sem znal na pamet vse njegove pesmi. Pa Gershwin in Ellington big band – vse to še danes rad poslušam. Glasba gre naprej in prihajajo novi izvajalci, nekateri so mi všeč, drugi ne. No, nisem pa več tako navdušen zbiralec plošč. Ko sva bila z ženo prvič angažirana v Parizu, še nisva bila poročena. Za ves denar sva takrat kupila plošče in gramofon. Tako sva bila navdušena.

9. Ste imeli kakšnega vzornika?

Da, seveda. No, takrat, ko sem začel, sem se poistovetil s trobentačem Harryjem Jamesom, Louis Armstrong mi je bil zelo pri srcu, bil je nekaj tako posebnega, samouk s starinskim načinom igranja; zelo sem ga spoštoval. A da bi mi bil vzor, to pa ne. To so bili drugi; kot rečeno, H. James, Ray Anthony je bil zelo priljubljen, Brown, Mike Davis – prave zvezde. Po njih smo se zgledovali. Imel sem kup plošč. Je pa res, da se v mojih letih take želje nekoliko umirijo in poslušam res tisto, kar imam najraje.

10. Kdaj ste napisali svojo prvo skladbo in katera je bila? Od kod ste črpali navdih za ustvarjanje? Vaša muza?

Večja prva skladba je bila Ciklame za klavir, igral sem jo na neki produkciji, ki smo jo imeli v sedmi gimnaziji. Pa že prej sem komponiral take začetniške skladbe. Prvi aranžma sem napisal, ko sem bil sprejet v orkester v Ljubljano kot dokaz, da nisem le trobentač, ampak tudi še kaj drugega. Oba aranžmaja sta bila sprejeta s precejšnjim odobravanjem. Leta 1934 sem napisal skladbo, ki se imenuje Scenska, pela pa jo je Zlata Gašperšič, poznejša operna pevka, ko še ni bila poročena z opernim pevcem Ognjanovičem. Takrat še ni bilo ne Majde Sepe ne Marjane Deržaj ne Jelke Cvetežar. Pevk in pevcev pravzaprav sploh še ni bilo.

Navdih: gre za več stvari. Včasih se kar posveti, drugič se moraš pa zelo truditi, da se dokoplješ do motiva.

Majda je bila nekakšna muza, seveda, a šele pozneje. Najprej sta bili mladost in radovednost, pravila ni bilo.

11. Kdaj ste se prvič preizkusili kot dirigent? S katerim glasbenim sestavom?

Že Adamič je spoznal, da imam v sebi žilico, in ker je takrat veliko potoval, je rekel: »Prevzemi orkester za vajo.« Pa sem to res velikokrat naredil in napredoval. Prej sem dirigiral manjšim zasedbam pri radijskih snemanjih, na odru pa šele na začetku Slovenske popevke okoli leta 1962.

Slika 16: Mojmir Sepe na prireditvi Slovenka leta, leta 2007, vir: časopis Žurnal

12. Kaj je lažje: biti dirigent ali skladatelj?

To sta dve čisto različni stvari. Ne vem, kaj bi rekel. Skladateljevo delo je čisto nekaj drugega. Nekateri pravijo, da boljše razumejo, kar sami napišejo. Dirigenti morajo izjemno dobro slišati in seveda imeti predstavo o skladbi, skladatelj pa mora imeti objektivni pogled. Ker so moje skladbe krajše – no, tudi daljše, na primer, za film – je dirigiranje pogojeno z osebnim pristopom do lastne skladbe. Zato smo po navadi dirigirali svoje stvari, samo včasih tuje. S svojo skladbo smo bili povezani, zato smo jo tudi dirigirali. Profesionalnih dirigentov nismo imeli, razen Bojana Adamiča in Jožeta Privška. Tudi današnji dirigenti so ali instrumentalisti ali vsega po malo. V zabavni glasbi ne moreš biti samo dirigent.

13. Ste kdaj tudi kaj zapeli? Kdaj, s kom in kaj?

Nisem pevec. Znal sem recimo interpretirati nekatere pesmi, zato so me uporabljali na koncertih orkestra kot neke vrste »vegeto«, kot dodatek programu. Na koncu so poslušalci ploskali, takrat sem moral še jaz nekaj »zakruliti«. Večkrat sem »stopil« iz orkestra. Spominjam se, da je bilo tako na turnejah po Poljski; ljudje so se na koncu še malo zabavali in sprostiti, včasih so tudi vpili; sicer pa petja nikoli nisem jemal resno.

Slika 17: Mojmir Sepe, leta 2002, vir: zasebni arhiv Mojmirja Sepeta

14. S katerimi izvajalci ste sodelovali? Katere imate v najlepšem spominu? S katerimi izvajalci ste najraje sodelovali? katerim orkestrom ste dirigirali?

Teh je bilo pa veliko. Sodeloval sem z večino jugoslovanskih pevcev. V Ljubljani smo zelo dobro sodelovali z orkestrom. V takratni Jugoslaviji gotovo najboljše, zato so k nam hodili snemat filme. Glasbeniki so res hitro postali profesionalci – Vogrin, Dušan Verne – to so bili vrhunski solisti. Na domači orkester sem bil zelo navezan in imam nanj zelo lepe spomine. Nekoč so me povabili v Hamburg. S simfoničnim orkestrom smo ves teden snemali skladbe, ki sem jih napisal. To je bila krasna izkušnja, bilo je nekaj drugačnega. Toda noro navdušen pa nisem bil, razen nad nekaterimi posamezniki. V spominu so mi ostala godala, ki so zvenela neverjetno lepo. Najbrž zato, ker so imeli zelo dobre inštrumente in glasbeniki so bili izbrani iz celega sveta, vse sorte ljudi. Glasba je res čudovito zvenela. Tudi snemanje je bilo na zelo visokem nivoju, ostali so mi lepi spomini. Družili smo se z zagrebškim orkestrom, beograjskim, bili smo zelo veliki prijatelji. Nekaj časa sem bil angažiran kot trobentač v Nemčiji, v orkestru Maks Kreger, ki je bil takrat zelo priljubljen. A sem ugotovil, da glasbeniki živijo kot cigani v avtobusih. Zato sem se kmalu poslovil. Imel sem namreč urejeno življenje. Lahko bi sicer zaslužil veliko denarja, toda ameriški sistem, ko glasbeniki spijo v avtobusih, mi ni ugajal; no, včasih smo šli v hotel, kjer smo igrali, toda sploh

nismo vedeli, kje smo. Potem pa spet z avtobusom naprej. To me je izčrpavalo. Takrat se mi je rodila hči, z Majdo sva se komaj poročila, zato sem se kmalu poslovil.

15. Na katero skladbo ste najbolj ponosni? Pripravljate še kakšno uspešnico?

Vsi govorijo o Poletni noči. Saj, takrat je bila res uspešnica. Rad imam Med iskrenimi ljudmi in veliko šansonov, ki jih je Majda zelo lepo zapela. Ne bi mogel izpostaviti samo ene pesmi. Cenim tudi nekaj instrumentalnih skladb za klavir, ki so bile zelo uspešne, Pogled z gradu, na primer, ko je še Aci Bertonec igral klavir. Moram reči, da se ne sramujem prav nobene skladbe, ki sem jo napisal. Včasih sem delal po naročilu. Moral sem napisati skladbo v nekaj urah. No, mogoče sta kakšni dve drugačni, kot bi si želel, ker sem moral popustiti naročnikom.

16. Vaš postopek ustvarjanja? Najprej glasba in potem besedilo ali uglasbitev že obstoječega besedila?

Tako in tako, recimo. Če je najprej besedilo, ki te zagrabi, potem si popolnoma odgovoren za to, kar si naredil; če si ga polomil, si ga pač polomil. Če je pa treba napisati besedilo za skladbo, mora biti zelo izkušen pisec besedil ali pa je nujno skupno delo skladatelja in pisca, da ne bi prišlo do razhajanj med besedilom in glasbo. Imel sem srečo, da sem delal z dobrimi pesniki, kot sta Elza Budau ali Gregor Strniša. Besedilo za Šuštarški most je Gregor Strniša napisal na obstoječo melodijo. Tekstov ni nikoli pisal vnaprej. So pa pesmi nastajale tudi drugače, Ježek je vedno napisal besedilo in sem ga potem uglasbil. Elza Budau in Dušan Velkaverh sta pisala besedila na melodijo in res sta bila mojstra. Oboje je torej mogoče.

17. Imate še kakšne načrte za prihodnost?

Ojej, moja prihodnost (smeh). Upam, da je bo še kaj. Počasi pa bo prihodnosti seveda zmanjkalo. No, imam še neke načrte. Z Vito Mavrič še misliva delati skupaj neki program, imam še občasne koncerte, prav zdaj je najavljena otvoritev poletnega festivala v Križankah z delovnim naslovom Poletna noč. To naj bi bil večer skladb Jureta Robežnika in mojih. Mislim, da bo lep večer z orkestrom. Se še kar kaj dogaja. Nimam pa v načrtu ničesar revolucionarnega. Tega pa od mene ne pričakujte več.

18. Kakšno je vaše mnenje o glasbenih tekmovanjih danes?

Prosili so me, da bi šel v komisijo za Emo. Rekel sem: »Ljudje božji, bodite pametni. Tisto finsko skladbo, ki je zmagala lani, bi izločil že v prvem krogu. Ne spadam v to vašo komisijo. Povabite raje vižaziste ali baletnike. Jaz tukaj nimam nič početi. In seveda sem odklonil. Glasovanje po telefonu je seveda čisto navijaštvo in nima zveze s kakovostjo. Saj nimam nič proti, naj navijajo. A redko se zgodi, da res zmagata kakovost, saj danes še tega ne vemo, kaj kakovost sploh je.

19. Kakšno je vaše mnenje o glasbi danes? Kaj menite o izborih mladih talentov?

Ogromno ljudi se danes ukvarja z glasbo. No, saj to je pohvalno. Poglejte, včasih so bile recimo tri pevke, pevcev je bilo na splošno zelo malo. Danes pa imamo veliko profesionalk in profesionalcev. To je prinesla demokratizacija pevsstva, ki ima dobre in slabe strani. Nekateri si zidajo gradove v oblake, potem pa jim ne uspe, kot so si zamislili. Današnja generacija lahko vsaj v sezoni živi od tega ali pa si finančno opomore, če se s tem ukvarja. Tekmovanja sama po sebi, hm, nisem bil nikoli velik zagovornik tekmovanj, čeprav sem moral sodelovati, ker je bila to včasih edina mogoča promocija. Danes pa je toliko drugih možnosti. Včasih so bili festivali edino, kar je bilo. Danes je ustvarjalni nivo padel, še zlasti avtorstva – besedil in glasbe. Ne govorim toliko o izvajalcih. Ti so dobili nekaj samozavesti, kar me veseli, saj smo bili prej vedno narod »ponižnih čričkov«. Danes je drugače in to je krasno. Se mi zdi, da to raste in izvajalci so včasih presenetljivi. Nivo skladb pa me ne navdušuje. Lahko da nisem več »ta pravi« za to, upoštevam to, samo res mislim, da je raven padla. Pa tudi ideje niso več tako šokantne, saj je preveč gradiva.

20. Imate kakšne stike s še živečimi kolegi: Juretom Robežnikom, Dečem Žgurjem ... pa z mlajšimi, na primer Krajnčanom? Ste sodelovali kdaj z Otom Pestnerjem, Dejvijem Hrušovarjem, Franjem Bobincem?

Seveda, smo prijatelji. Z mlajšimi sem sicer izgubil stik, sem pa le že osemnajst let v pokoju. Prej sem moral dogajanja spremljati po strokovni plati, zdaj pa je tega manj, saj me vabijo na prireditve. Ampak s svojo generacijo sem zelo povezan. Krasna družina smo bili. Dečo Žgur je sicer mlajši gospod od mene, a še vedno imava iste cilje in ideale. Mlajši pa imajo druge in delajo to zelo dobro.

Z Bobincem se redko srečam, s Pestnerjem in Hrušovarjem pa pogosto. Napisal sem skladbo Igram klavir za Emo. Veliko smo sodelovali. Oto Pestner – ta je pa »od vraga«, vsestranski, »all around« pevec; zato ga mogoče nekateri ne cenijo, menijo, da bi se moral posvečati manj zvrstem. Meni je pa prav zaradi širine všeč in ga cenim, ker je tako vsestranski.

Slika 18: Mojmir Sepe in Tone Pavček, leta 2001, vir: zasebni arhiv Mojmirja Sepeta

21. Vaše izkušnje s slovensko popevko in Evrovizijo?

Slovenska popevka je bila takrat krasna in je prinesla veliko koristnega tudi našemu poklicu, dokler se seveda ni izpela. Potem smo jo poskušali mogoče malo na silo približno dve leti podaljševati, a če se prireditev izpoje, se izpoje. To je treba vedeti in je treba ustvariti kaj drugega. Ko pa je bila na mednarodni ravni, je to prireditev predvajal celo BBC, kar je bilo krasno. Sodeloval sem z velikim veseljem, prav tako pa tudi vsi pevci nekdanje Jugoslavije. Ko pa smo se začeli seliti, »da bo ja polna« dvorana, je njena že začela padati in končno se je izpela. Evrovizija ... je pa ... Ko sem še sodeloval, je bilo čisto drugače. Obleči je bilo treba smoking, odvijala se je v raznih gledališčih. Vse je bilo tako koncertno. Potem, na veselicah, ko so se vsi veselili, je bilo drugače, mogoče tako kot danes. Pa vendar je bila drugačna prireditev. Zdaj se je preselila na stadione, postala je veselica s pivom, navijanjem, zastavami, kar je po svoje lepo, saj se je demokratizirala. Prej je bilo težko dobiti vstopnice, rezervirane so bile za urednike raznih postaj. Zdaj pa je čisto nekaj drugega. Glasba je postalo drugačna – skakanje po odru in podobne stvari. To je naredila televizija, ki potrebuje predstavo, da se nekaj vidi – glasba pa ni pomembna. Taka Evrovizija ni zame.

22. Kaj bi povedali mladim glasbenikom?

Ni lahko. Ni dovolj, če ima oče denar za zgoščenko. Za uspeh je treba veliko narediti. Predvsem pa morajo mladi ugotoviti, ali imajo v sebi umetniško žilico, ali imajo »štimo«, ki bi ljudem nekaj dala, ki ne posnema Marjane Deržaj ali mogoče Madone, ali lahko dajo nekaj svojega in ustvarjalnega. Se pa bojim, da ni tako dobro, da bi dolgo trajalo.

23. Vaš moto?

Veste, starost ni za šleve. Je hudičeva stvar. Mama je vedno rekla : »O ti prekleta lepa starost!« Je pa umrla pri osemindesetih letih.

Moto ... ne vem, če je, je bolj neke vrste recept:

Ukvarjaj se s tistim, kar te veseli, kar te izpolnjuje in kar ti izpolnjuje življenje – čeprav ni zelo donosno. Tudi če se boš kdaj okolici zdel čuden, posebnež ali bedaček, se ukvarjaj s tistim, kar te resnično osrečuje, kajti šele potem bo tvoje življenje izpolnjeno. Delaj tisto, kar te veseli, in imel boš polno življenje. Mogoče boš celo življenje revež, ampak še zmeraj bolje, kot da si celo življenje suženj.

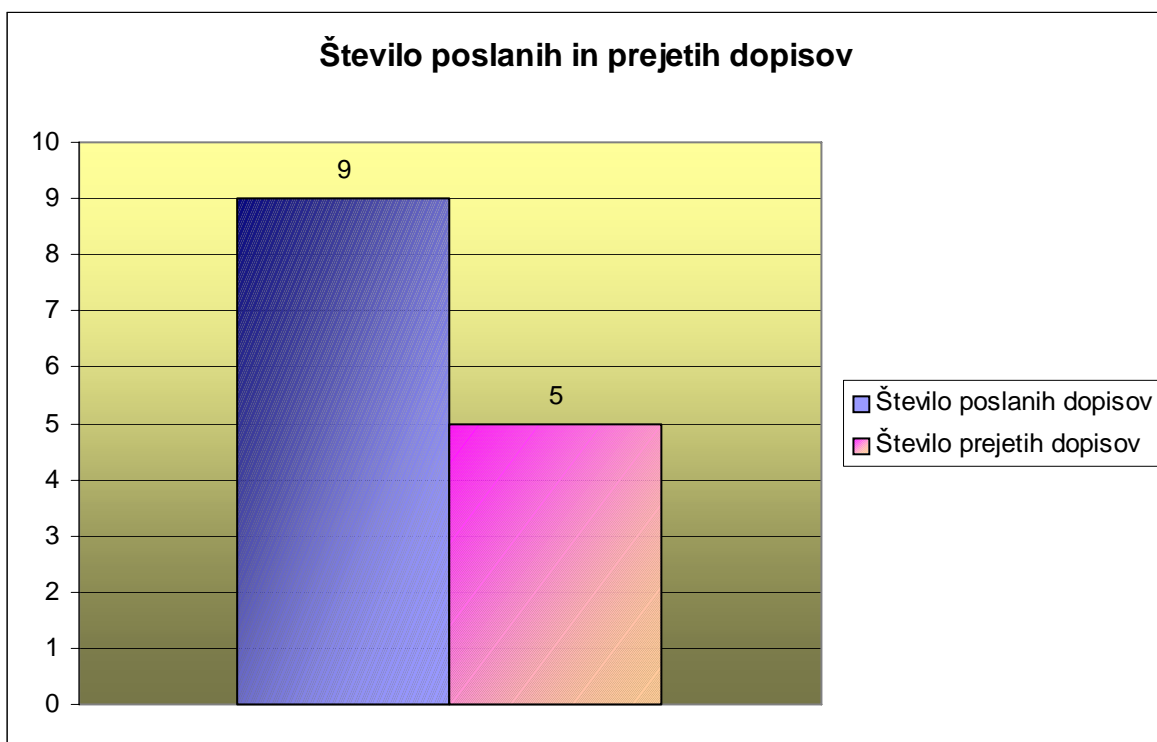

Slika 19: Mojmir Sepe, na domu v Ljubljani, leta 2006, vir: zasebni arhiv raziskovalk

5.3 Dopis

Mojmirjevim nekdanjim sošolcem in glasbenim prijateljem smo poslale dopis, v katerem smo jih prosile, naj nam opišejo čim več spominov na tega umetnika.

Spodnji graf prikazuje, koliko dopisov smo poslale in koliko smo jih dobile nazaj.

Poslale smo devet dopisov, dobile pa smo pet odgovorov. Vsakega posebej smo se zelo razveselile. Bili so zelo zanimivi. Iz njih smo izvedele marsikaj novega. Spomine je vedno lepo brati, ti pa so bili še posebno zanimivi.

5.4 Spomini nanj

5.4.1 ALEKSANDER DOPLIHAR

ŠAH MAT

»Normalen šahist bi igro kot izgubljeno že zdavnaj predal!« je vzkliknil Mojč in odrinil šahovnico, da so se figure razsule po tleh.

Pravljice se običajno začno z: Nekoč je bilo ... ali Za sedmimi gorami ..., Nekoč sta živela ... in tudi to pravljico bi lahko začel z: Nekoč v davnih časih ... saj je od dogodka minilo že skoraj pol stoletja. Obiskovali smo celjsko gimnazijo, polni energije in želja po uspehu. Dober šahist profesor Kastelic nas je navduševal za to igro, mi pa smo se dokaj zagnano odzivali, saj smo zato vsaj pri fiziki pričakovali nekoliko boljše ocene.

Zmaga tekmovalnega duha se je pokazala v napovedi šahovskega dvoboja med osmo B in C. Nekoliko na boljšem smo bili B-jevci, saj je v naš razred hodil že uveljavljeni šahist Niko Hočevar in tako smo imeli skoraj zagotovljeno vsaj eno točko. V C-razredu pa je kot boljši slovel Mojč. Usoda in taktika sta hoteli, da sva se srečala prav midva. Moje šahovsko znanje je bilo skromno, samozavest mi je dvigovalo dejstvo, da je Niko bil na hrani pri moji mami.

Mojč je bil veliko boljši in prav kmalu sem bil v izgubljenem položaju. Normalni šahist bi igro že zdavnaj predal, jaz pa sem imel premalo znanja, da bi svoj položaj lahko objektivno ocenil. V usodnem trenutku »zagledam« možno kombinacijo, ki jo je Mojč spregledal in ... Njegovo ogorčenje je bilo povsem upravičeno!

Pozneje sem se pogosto rad pohvalil, da sem premagal mojstra in celo mednarodnega mojstra. Dejstvo, da je bil to mojster glasbe in ne šaha, sem raje zamolčal!

5.4.2 HENRIK ŽGEČ

Mojčka Sepeja se najbolj spominjam iz časa okupacije, ko sva obiskovala nižjo gimnazijo. Takrat je bila gimnazija 8-razredna, midva pa sva bila v njej do 4. razreda. Čas okupacije je zahteval žrtve. Tretjina Celja je nosila posledice ameriškega bombardiranja. Okupator je takoj zahteval samo nemški pogovorni jezik, sprva v razredu, nato na hodnikih, končno tudi na šolskem dvorišču in na cesti. Nemški ravnatelj gimnazije dr. Herzog ni rigorozno izvajal takih zahtev, zato so ga ponovno poslali na rusko fronto.

Dobili smo strožjega, dr. von Schneehena. Ker se je močno slinil, smo mu rekli Spuckpeppi.

Mojček je začetke okupacije preživel v Ljubljani; v Celje se je z materjo vrnil po dobrih treh mesecih, ko smo že vsi, kolikor smo znali, govorili le nemško. Zamudo nemščine je izredno hitro nadoknadil. Le nekaj tednov, pa je govoril enako dobro kot mi!

Z Mojčkom sva sedela skupaj v prvi vrsti, blizu vrat. Ko smo prvič zagledali novega profesorja matematike, ki je hitel proti katedru in se spotaknil, nam je bilo tako smešno, da smo se na glas zarežali. Še bolj se je smeh stopnjeval, ko nas je hotel s kretnjami, klici in šumnikom »š-š-š-š!« miriti. Siromak je takrat izgubil svoj vpliv. Kaj vse smo ob njem počeli! Bilo je kruto, vendar nas je močno zabavalo. Mojček se je spomnil in sredi ure matematike začel z nizkim glasom »m-m-m« mrmrati. Pridružil se mu je ves razred, zvok je bil tako podoben ameriškim letečim trdnjavam, da je nekdo zavpil »letala« in že smo pobrali stvari in ušli na dvorišče. Naslednjič smo jo raje med poukom popihali domov! Višek matematike smo doživeli, ko je sošolec prinesel k uri velik ročni šolski zvonec. Sredi ure je krepko zazvonil in zavpil: »Pause!« Profesor Stein se je zapodil proti zvoncu, ki je začel potovati z glasnim zvonjenjem, profesor pa ga je skušal ujeti. Huronska zabava, dosti preglasna! Naenkrat se pojavi pred Mojčkovo klopjo ravnatelj »Spuckpeppi« in začne vpiti na nas. V trenutku sva bila oba popljuvana. Od blizu sva zrla razjarjenega ravnatelja naravnost v oči. Postalo me je strah, Mojček pa je mirno segel pod klop, še vedno zroč ravnatelja v oči, in si začel pivnati popljuvani obraz. V razredu je zavladala tišina, ravnatelja ni bilo nikjer več.

Ura latinščine, profesor Beer se je usedel na rob najine klopi in gledal ter poslušal prevajanje latinskega teksta. Midva sva se nekaj šalila, učbenika še pogledala nisva. Nenadoma se za nama zasmеji Vito Pukl. Profesor naju zagleda in pokliče Mojčka, naj nadaljuje. Presenečen Mojček vstaja počasi, gleda z izbuljenimi očmi v profesorja, ves je pordel in izdavi na glas v znak presenečenja: »O, kurba!« Po treh letih je bila edina izrečena slovenska beseda v razredu. Preden sva našla latinski tekst, sva že oba obsedela v klopi z negativno oceno. Zvedela pa sva, da je dr. Beer kot akademski pevec, ki je izgubil glas, obvladal slovenščino.

Mojčkov oče, znan evropski operni in koncertni pevec, je vse počitnice preživel pri Mojčkovi družini. Mojčku je pripovedoval o dogodkih v širnem svetu glasbe. Pisal se je Schiffrer. Nekoč ga je v Nemčiji hotel neki visok politik s češkim priimkom prepričati, da je že zaradi priimka Nemeč. Mojčkov očka pa mu je odgovoril, da je Slovenec in da bi moral biti sogovornik po tej logiki Čeh! Mojček je bil na očetovo slovenstvo ponosen.

Včasih sem bil pri Mojčku v gosteh. Njegova mama me je vedno lepo sprejela. Mojček se je usedel za klavir in mi zaigral Čajkovskega, ob igranju mi je po svoje razlagal glasbo. No ja, okupacija in ruska glasba, že to je bilo provokativno. Začuden pa sem bil ob Mojčkovem koncertiranju pri trinajstih letih, še bolj pa me je presenetila gospa Sepe z izjavo, da je na Mojčka zelo ponosna in da je prepričana, da bo Mojček za Slovence še pomemben.

Vojna se je bližala koncu, nas gimnazijce so okupatorji poslali kopat strelske jarke proti hrvaški meji. Nastanili so nas v nekem starem hotelu. Spali smo na

slami v večji sobi. Mojček je ležal ob meni. Ko smo se zvečer pripravili na spanje, je Mojček tiho začel momljati kakšno slovensko narodno pesem. Potegnili smo za njim, kmalu smo peli skoraj vsi. Kdor pa je protestiral, da »vindiš pesmi« pojemo, smo ga, ko je zaspal, namazali po najbolj občutljivem delu kože s črno kremo za čevlje. Umivanje pod mrzlo vodo nas je veselilo, nesrečnik pa je stokal.

5.4.3 VASJA PREDAN

Muzikus Mojmir

Spominski utrinek

Ko sem leta 1946 kot petošolec prišel z mariborske I. gimnazije na I. celjsko, so me dodelili v šesti c-razred (danes se temu reče: drugi letnik), zelo zavzeto in razigrano dijaško družino, v kateri smo bili večinoma fantje in zato še toliko bolj cenjena »manjšina« deklet, je to bil zame dogodek posebne vrste. Takoj sem namreč zaznal, da je med mojimi novimi kolegi bilo kar nekaj presenetljivo temperamentnih in samozavestnih osebkov, skupaj pa smo bili vsestransko, tudi v mladinski organizaciji, zelo angažirana »klapa«. Ne bom navajal najizrazitejših med njimi z imeni in priimki, lahko pa rečem, da so nekateri bili že tedaj prave osebnosti, ki so se pozneje v življenju uveljavile kot nadpovprečni strokovnjaki. Tako je naš razred generiral univerzitetne profesorje, doktorje znanosti, zdravnike specialiste, ugledne inženirje arhitekture, fizike, kemije, gradbeništva, metalurgije, agronomije, profesorje slovenščine, zgodovine, zemljepisa, publiciste itn.

V tej pisani družini je izstopal Mojmir Sepe, zagotovo naš najbolj priljubljeni sošolec in prijatelj. Ko sem dejal, da so nekateri bili že prave osebnosti, je spadal mednje prav Mojči, kakor smo ga klicali sošolci, ali Mojzes, kakor mu pravijo danes. Mladenič, ki so ga krasile različne lepe lastnosti: bil je med vsemi nami najbolj uglajen in urejen, zmeraj duhovit družabnik, predvsem pa očitno nadarjen muzikus, torej glasbenik, ki se je bil že v zgodnjih letih usmeril tja, kjer je, kakor vemo, danes, zares znamenit ustvarjalec.

Naj samo bežno omenim, da je naš razred, se pravi, ob maturi leta 1949 slovita »osma ce«, med drugimi dejavnostmi (živahna politična in kulturna angažiranost, sodelovanje v mladinskih delovnih brigadah v Jugoslaviji in Sloveniji idr.) med drugim slovel kot pobudnik in z več avtorji udeležen izdajatelj tiskane literarne revije *Iskra*, nič manj znan pa tudi po recitacijskih nastopih in skupnih kulturnih prireditvah. Med slednje spada zlasti tista, v kateri je bil osrednja figura prav Mojmir. Šlo je za nekakšno revijo, za katero je Mojči ustanovil in dirigiral naš razredni pevski oktet in kot navdihnjeni pianist premierno odigral lastno skladbo, ki je imela lirični naslov *Ciklamen*. Če je oktet požel vsaj korekten aplavz polnega avditorija profesorjev, dijakov in številnih zunanjih gostov, sta pianist in njegova skladbica izzvala pravo navdušenje. Vsebovala je namreč nekakšno

skorajda romantično melodioznost, prepojeno s tiste vrste rahločutnostjo, ki se je v tedanjem sorazmerno trdem družbenem času in razmerah slišala kot nekakšna zavestna kljubovalna nežnost. Vsekakor je skladba napovedovala nadarjenost, ki je pozneje iz Mojzesa naredila enega izmed najslovitejših mojstrov slovenske popevke in šansona, skladatelja, aranžerja, dirigenta, solista pianista, trobentača in pevca, ki je temu zelo široko priljubljenemu glasbenemu žanru vtisnil neizbrisen pečat. Naj v zvezi z Mojmirjevim pianističnim darom in našo siceršnjo, včasih, kot že rečeno, najbrž tudi robato angažiranostjo povem še neko zanimivo podrobnost: kot mladi aktivisti smo vsa zadnja gimnazijska leta zagnano sodelovali v že omenjenih mladinskih delovnih akcijah. Seveda si je tudi Mojmir močno želel z nami na progo Šamac-Sarajevo ali na avtomobilsko cesto Zagreb-Beograd, vendar smo mu prijatelji znali prepričljivo dopovedati, da bi naporno fizično delo utegnilo škodovati njegovim negovanim pianističnim prstom. Na to, najbrž kar nepričakovano uvidevnost, je zmeraj gledal s hvaležno simpatijo.

Čeprav je Mojmir postal, kakor lahko zadnje čase pogosto beremo, zares prava glasbena legenda – s svojo ljubo soprogo, žal že pokojno imenitno pevko Majdo pa zagotovo tudi najbolj znamenit slovenski glasbeni par ali duo – je vsej priljubljenosti navkljub zmeraj bil in ostal neposreden, prijeten, razigran in nadvse duhovit sogovornik, umetnik in prijatelj, človek, ki ga moraš imeti rad. Celjska I. gimnazija je lahko nanj upravičeno ponosna.

5.4.4 MILOŠ MIKELN

Z Mojmirjem Sepetom sva hodila v Celju v osnovno šolo, ali skupaj v razredu ali ne, tega ne vem več, učila pa sva se tudi od sedmega leta naprej klavir pri šolskih sestrah, ki so imele vilo nasproti gledališča, čez cesto nasproti gledališkega stolpa, imena ulice se zdajle ne spomnim. Boste zlahka ugotovile, kje je to. Učila naju je oba šolska sestra Ljubomira Žulj. Njegova mama je bila tudi profesorica klavirja, ampak njega ni sama učila, kar je bilo gotovo pametno.

Pela sva skupaj drugi bas (in še trije ali štirje drugi) v gimnazijskem zboru, ki ga je vodil legendarni celjski profesor Egon Kunej. Gimnazijski pevski zbor je štel, ne prefiravam, sto ljudi. *Egon Kunej* in sto pevcev in pevk. V šoli smo bili zbrani dijaki najrazličnejših starosti, pravih šolskih let ali tudi veliko starejši, ki med vojno niso mogli v šolo, pa je imel zbor na voljo vse glasove od mladeniških tenorjev in dekliških sopranov do popolnoma odraslih altistk in mogočnih basov. Potihoma Bohor je spal, Bohor šumi, potem počasi vedno glasneje, Bohor je vstal, Bohor žari, nato pa nenadoma tenorji kot trobente z vso močjo, preko Bohorja zaoril je klic po svobodi, besedilo in glasba Radovan Gobec. Ko smo to zapeli v gimnazijski telovadnici ali v Narodnem domu, je vsa dvorana ne le ploskala in vzklikala, temveč topotala z nogami in vpila še, še. Kunej nas je znal prav neverjetno oviti okrog prsta, sledili smo mu na vsak mig. Bilo pa je seveda tisti čas, 1945/46, tudi pravo vzdušje za take pesmi, za vsakršne pesmi, svoboda, zmaga, novi svet. Spomladi šestinštiridesetega smo peli v radiu Ljubljana, radijske stavbe

tedaj seveda še ni bilo, radio Ljubljana je imel prostore nad Daj-Damom. Mali studio je bil nagneten, da so komaj imeli kam postaviti mikrofone. Takrat še ni bilo magnetofonov, naše petje so direktno rezali v plošče. V tisti gneči je po naključju stala tik pred enim od mikrofонов najmočnejša altistka v zboru, Meri smo jo klicali, pa je bil na plošči predvsem njen prodorni alt, drugega pa komaj kaj, plošča je bila zanič. Meri našenejo v zadnjo vrsto med base in odpojemo ves spored od začetka do konca še enkrat, preden smemo v Daj-Dam na sladoleđ. Peli smo Mokranjčeve Rukoveti, oj Maro, Maro, imenitne južnjaške melodije, pa Stalingrajsko, tudi dobra glasba, Aleksandrov ali kdo, in osemglasno Pobjedo, štirje smo peli drugi bas, še vem kdo, tudi Mojzes, osemglasno pobjeda, pobjeda, velikoje slovo, Kunej ves zaripel in znojen, mi vzneseni in srečni, dvorana topota in hoče še in še.

Potem je Mojmir igral pri celjskem orkestru Žabe, ko je prišel v Ljubljano, pa kmalu pri Bojanu Adamiču in se popolnoma posvetil glasbi. Tako sva šla vsaksebi, on v glasbo, jaz v teater in literaturo. Videvala sva se v Ljubljani dostikrat, seveda, pravih stikov pa sva imela malo.

Zdaj se včasih najdeva na pokopališču, na Žalah, on prižge svečo svoji Majdi, znameniti pevki, jaz svoji ženi Heleni, gledališki igralki v Kranju, ki pa se je kmalu posvetila domu in družini in mi predlani prezgodaj umrla. Tako, vidite, gre ta svet.

Lani sem mu napisal pismo, ko je bila njegova Majda že hudo bolna, rak. Da se mogoče malo raztrese. To pismo vam še odtipkam, potem bo pa dovolj.

Dragi Mojzes,
pri pospravljanju starih papirjev sem našel besedilo za pesem o Ljubljani, ki si mi jo nekoč predlagal, pa ti je nisem naredil. Po pisavi, papirju itd. sodim, da je bila napisana v letih okrog 1970, ko sem pisal kabarete za Mestno gledališče in si mi potlej ti rekel, naj še tebi napišem kaj takega, tega se še dobro spomnim, kdaj točno je to bilo, pa ne več.

Da ti je takrat nisem poslal, je gotovo vzrok nezadostna kvaliteta. Gotovo mi ni bila dovolj všeč, ni bila dovolj dobra, pa je ostala med nedokončanimi papirji. Gre pa takole.

Ljubljana, Ljubljana,
beli golob,
v gnezdu med griči
mesto podob,
stari vodnjaki z živo vodo,
mladi ljudje, ki o sreči pojo,
ni na vsem svetu lepšega mesta
kot je Ljubljana, ljubica zvesta,
v srcu dežele, kjer sem doma,
tukaj se križajo ceste sveta.
Ljubljana, Ljubljana,
daj, da se v miru staram s teboj,
ko bom slovo vzel, pa ti mi zapoj,
pesem mi vrni, ki zdaj ti jo pojem,

pesem mladosti v nedrju tvojem,
v srcu dežele te,
kjer sem doma,
tu, kjer se križajo
ceste sveta.

Hahaha. Kaj vse smo počeli. Že takrat sem mislil na staranje, vidiš. No, zdaj, ko smo res stari, ko sva postala znamenita Celjana v lepi knjigi, pa imajo taki okorni verzi le še spominsko vrednost. Prebereš in vržeš proč. Zanimivo pa je, zato ti pošljem.

Dobro se imej, v miru se staraj, lep pozdrav, Miloš, 8. 3. 2006

lep pozdrav,

Miloš Mikeln

Ljubljana, 24. 1. 2007

5.4.5 DANE HRIBERŠEK

Z Mojmirjem (Mojzesom) sva se prvič srečala po končani drugi svetovni vojni, v jeseni 1945, ko sem stopil v 4. b-razred (nižje gimnazije) v sedanjem poslopju naše I. gimnazije. Pozdravil sem se z vsemi sošolci in sošolkami. Mojmir je bil v družbi Celjanov.

To so bili : Vladimir Krušič-Braco (sedaj mag. dipl. ing. arh.), Igor Gedrih, Julijan Janežič, Tanja Rus (Lesničar), Breda Hajkar, Tatjana Kraus in drugi. Kolikor nam je čas dopuščal, smo obujali spomine na dogodke med vojno, med nemško okupacijo, ko se v stavbi gimnazije ni smela slišati slovenska beseda. Mojmir je doživel in preživel bombardiranje Celja spomladi 1945. Tudi večina preostalih sošolcev je v času okupacije živela v Celju. Sošolec Orehovec je k pouku prihajal v partizanski uniformi. Vladimir Krušič je prišel iz Kragujevca, jaz pa iz Mozirja.

Za Mojmirja smo vsi vedeli, da odlično igra klavir in trobento. Mogoče še kakšen drug inštrument. Seveda je zelo dobro poznal note in glasbeno teorijo. Ko smo bili že v 8. razredu gimnazije, smo imeli tedensko dve uri glasbene teorije. Poučeval jo je prof. Bajde, ki je bil že v letih in bolan. Spominjam se, da je večkrat izza katedra poklical k tabli Mojmirja in ga prosil, da je načrtal notno črtovje in napisal note za določeno vokalno ali instrumentalno glasbo. Sošolci smo že tedaj cenili njegovo glasbeno znanje. Sošolke so ga ljubkovalno klicale »Mojči«.

Skoraj vsi iz 4. b smo po opravljenih izpitih prestopili v 5. b, kjer smo se poleg angleščine začeli učiti nemščino. Pri pouku nemščine je bilo nekaj nevšečnosti, ker je sprva nismo vzeli resno – zaradi izgovorjave. Posledica takega odnosa do nemškega jezika je bila, da je skoraj polovica razreda ob zaključku 1. polletja (v januarju) imela negativno oceno iz nemščine. Tudi

Mojmir. To je bil za ves razred resen opomin. Ob zaključku šolskega leta 1945/46 ni bilo več negativnih ocen iz nemščine.

Če se prav spominjam, je v 6. c, 7. c in 8. c Mojmir sedel blizu vrat skupaj z Igorjem Gedrihom, ki se je po maturi vpisal na slavistiko in jo uspešno končal (danes je literarni kritik).

Bili smo v osmem razredu, ko je Mojmir stražil pri vratih in oprezal, če profesor že prihaja k nam. Spominjam se, da je s prestrašenim obrazom prišel v razred in razburjeno dejal, da je razrednik prof. Emil Klinc zelo slabe volje in da kaže jezen obraz. Nič dobrega se nam ne obeta. In res je bila nevihta.

Mojmir je bil in je verjetno še zelo dober plesalec. Ko smo bili na maturantskem izletu v Kotorju (deset brezskrbnih dni), smo se zvečer vključili v promenado, ki je tako značilna za primorska mesta. Opazovali smo čedna črnogorska dekleta, ki so navadno zvečer prihajala na ples. Kmalu so opazile našega Mojmirja – odličnega plesalca iz Slovenije in se vrtela okrog njega.

Še na kratko o obletnicah naše mature (vsakih pet let). Z Mojmirjem sva se večkrat našla pri šanku in v prijetnem pogovoru pila kavico ali pa kaj močnejšega. Bila sva pač sošolca od četrtega do osmega razreda gimnazije, torej do mature. Vsebina pogovorov – spomini na gimnazijska leta .

Ob vsaki obletnici smo se sestali v hotelu Evropa v Celju. Z Mojmirjem (Mojzesom) je prišla v našo družbo skupina pevcev in pevk iz Ljubljane, med slednjimi je bila tudi Marjana Deržaj, ki je danes že pokojna kot Mojmirjeva žena Majda Sepe.

V pogovoru z nami je Mojmir večkrat pohvalil Ota Pestnerja .

6. Sklep

Delo z raziskovalno nalogo nam je bilo zelo všeč, saj smo spoznale veliko novega. Posvetile smo se raziskovanju osebe, ki nas je s svojo karizmo in delom pritegnila. Poizvedovanje in anketiranje nam zato ni bilo težko.

Menimo, da je bila naša izbira metod, ki smo jih uporabile, pravilna. Veseli nas predvsem to, da smo z Mojmirjem Sepetom izvedle obsežen intervju, s katerim smo dobile pogled v delček njegovega življenja in ustvarjanja.

Z anketami je bila naša obdelava podatkov lažja in učinkovitejša, saj so bile za nadaljnje raziskovalno delo pomembno izhodišče.

Nekateri dobljeni rezultati so nas presenetili, drugi pa ne. Naša hipoteza, da dijaki I. gimnazije v Celju dobro poznajo Mojmirja Sepeta, je bila napačna, saj smo ugotovile, da kar 25 odstotkov dijakov tega glasbenika ne pozna. Tega nismo pričakovale, saj smo menile, da Sepeta poznajo skoraj vsi. Nismo pričakovale, da je tako vitalen, dobrovoljen in komunikativen.

Ponosne smo, da smo prve uredile velik del njegovega glasbenega opusa, česar do sedaj ni storil še nihče.

Pri raziskovalnem delu nismo imele večjih težav. Nemara je škoda le to, da je na dan, ko smo delale anketo, manjkalo nekaj dijakov. Menimo, da je vsak odgovor pomembno prispeval k celotni raziskavi. Kljub temu pa smo naletele na nekaj ovir. Prva je bila zagotovo oddaljenost gospoda Sepeta, živi namreč v Ljubljani, saj smo potrebovale prevoz, da smo ga lahko intervjujale. Prav tako pa nas je presenetilo, da se naši prošnji niso odzvali mlajši sodelavci Mojmirja Sepeta, kot so Oto Pestner, Vita Mavrič ...

»iskreni ljudje so pomembna zadeva v našem življenju. Moram pa reči, da imajo tudi ti svoje skrivnosti. S tem ni nič narobe, v njih ne bom dregal, oni pa naj ne dregajo vame. Smo radi iskreni, vendar smo pa le ljudje.«⁶ (Mojmir Sepe)

⁶ Oddaje Radia Trst; Ljubljana, julij 2000

7. Zahvala

Raziskovalne naloge ne bi bilo brez gospoda Mojmirja Sepeta, ki se je prijazno odzval našemu vabilu na intervju. Hvaležne smo mu, da si je vzel čas, nam pripovedoval po svojem spominu o prigradah in zaupal nekaj o svojem življenju. Prav on je bistveno pripomogel k izvedbi raziskovalnega dela.

Najlepše se zahvaljujemo mentoricama, Majdi Omahen Zlatolas, prof., in Adriani Požun Pavlovič, prof., za njuno podporo, nenehno pomoč in usmerjanje pri delu, razredničarki mag. Janji Simoniti, prof. in lektorici gospe Damjani Grčar, prof.

Zahvalile bi se tudi vsem dijakom, ki so reševali anketne lističe, prav tako pa tudi profesorjem, ki so nam odstopili nekaj minut svoje ure za izvedbo ankete.

Še posebna zahvala gre gospodu ravnatelju, Jožetu Zupančiču, prof., da nam je prisluhnil in prijazno ustregel vsaki naši želji in nam s tem pomagal pri uresničevanju naloge o Mojmirju Sepetu.

Hvala nekdanjim sošolcem gospoda Sepeta, ki so nam prijazno zaupali nekaj skupnih doživetij iz šolskih klopi.

Zahvala gre tudi gospe Meri Avsenak, ki je zbrala iz arhiva Radia Ljubljana Sepetovo glasbeno produkcijo.

Izdelovanje raziskovalne naloge nam je vzelo veliko časa, predvsem prostega, ki nam ga že tako ali tako primanjkuje. Prav zato se iskreno zahvaljujemo našim staršem, ki so nam stali ob strani, nas podpirali in nas razumeli.

Avtorice

8. Viri in literatura

8.1 PISNI VIRI

- Bojan Cvelfar, Vanesa Čanji, Jože Volfand, *Znameniti Celjani*, Celje 2004, str. 84 – 85
- Časopis Nedelo, 31.12.2006
- Časopis Žurnal, 19.1.2007, str. 46
- Dopisi Aleksandra Dopliharja (2006), Henrika Žgeča (2006), Vasje Predana (2006), Miloša Mikelna (2006) in Daneta Hriberška (2006)
- Anketni list, izveden decembra 2006 na I. gimnaziji v Celju

8.2 USTNI VIRI

- Intervju z Mojmirjem Sepetom, Ljubljana –december 2006
- Oddaje Radia Trst z Majdo in Mojmirjem Sepetom, Ljubljana, julij 2000

8.3 ELEKTRONSKI VIRI

- sl.wikipedia.org/wiki/Akademija_za_glasbo, 15.12.2006
- www.geocities.com/tetrapak_si/svetovni.html, 15.12.2006

8.4 ARHIVSKI DOKUMENTI

- Poročilo za šolsko leto 1947/1948, Celje, I.gimnazija v Celju
- Spričevalo Mojmirja Sepeta v šolskem letu 1947/1948, Celje, I.gimnazija v Celju
- Arhiv Radia Slovenija (Mojmirjeva dela)

8.5 VIRI SLIKOVNEGA GRADIVA

- Fotografije in osebne arhiva Mojmirja Sepeta
- Bojan Cvelfar, Vanesa Čanji, Jože Volfand, *Znameniti Celjani*, Celje 2004
- Arhiv I.gimnazije v Celju, 2005
- Arhiv avtoric, december 2006

9. Kazalo slik

Slika 1:	Mojmir Sepe z mamom Ljudmilo Sepe in očetom Francem Schiffrerjem	7
Slika 2:	Veseli študentje	7
Slika 3:	Mojmirjevo spričevalo iz leta 1948	8
Slika 4:	I. gimnazija v Celju	9
Slika 5:	Akademija za glasbo v Ljubljani	9
Slika 6:	Ovitek zgoščenke Jazz ansambla Mojmirja Sepeta	9
Slika 7:	Zastava SFRJ	10
Slika 8:	Majda Sepe in Mojmir Sepe	11
Slika 9:	Hči Marjane Deržaj, hči Mojmirja Sepeta – Polona Sepe, hči Elde Viler - Ana Dežman	12
Slika 10:	Mojmirjeva nagrada- nagrada Frana Milčinskega Ježka	14
Slika 11:	Mojmirjeva nagrada- Nagrada za uspešno prodajo plošč	14
Slika 12:	Mojmir Sepe, l.2000, vektor za življenjsko delo	15
Slika 13:	Mojmir Sepe	54
Slika 14:	PORL , l.1958	57
Slika 15:	Jazz ansambel Mojmirja Sepeta, Bled 1960	59
Slika 16:	Mojmir Sepe	60
Slika 17:	Mojmir Sepe	61
Slika 18:	Mojmir Sepe in Tone Pavček	63
Slika 19:	Mojmir Sepe, na domu v Ljubljani, l.2006	65